

NOVA ГАЗЕТА

№44(352), Листопад 19, 2015, Нью-Йорк

№44(352), November 19 2015, New York

БОЛИТЬ!

КОЛИ Ж НАСТАНЕ
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ?

СТОР. 10

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

БУНТ ГУБЕРНАТОРІВ: 28 ШТАТІВ
VS БІЖЕНЦІВ ІЗ СИРІЇ

СТОР. 8

У ГРОМАДІ

НОВА ПРЕМ'ЄРА ТЕАТРУ ІВАНА
БЕРНАЦЬКОГО

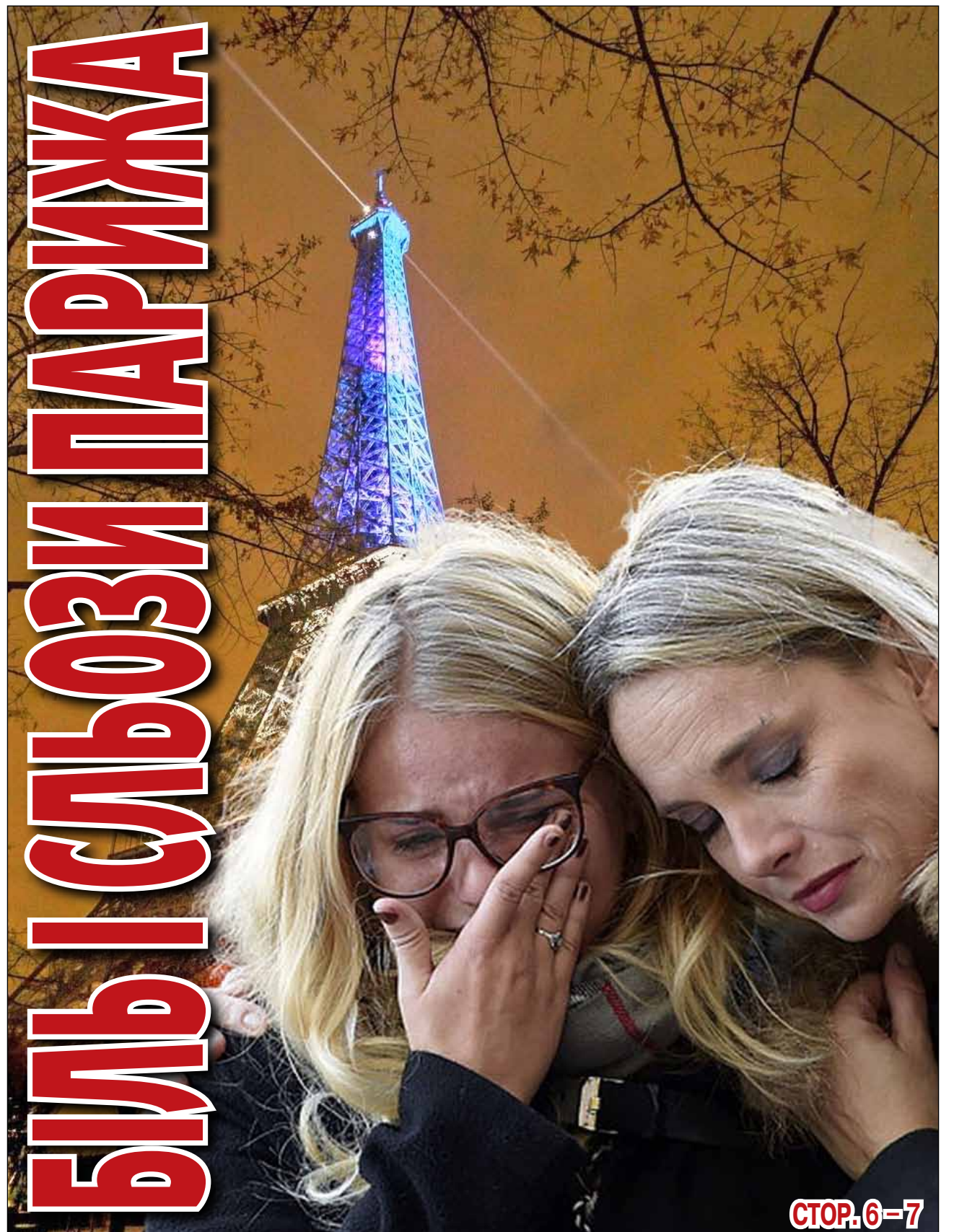
СТОР. 12-13

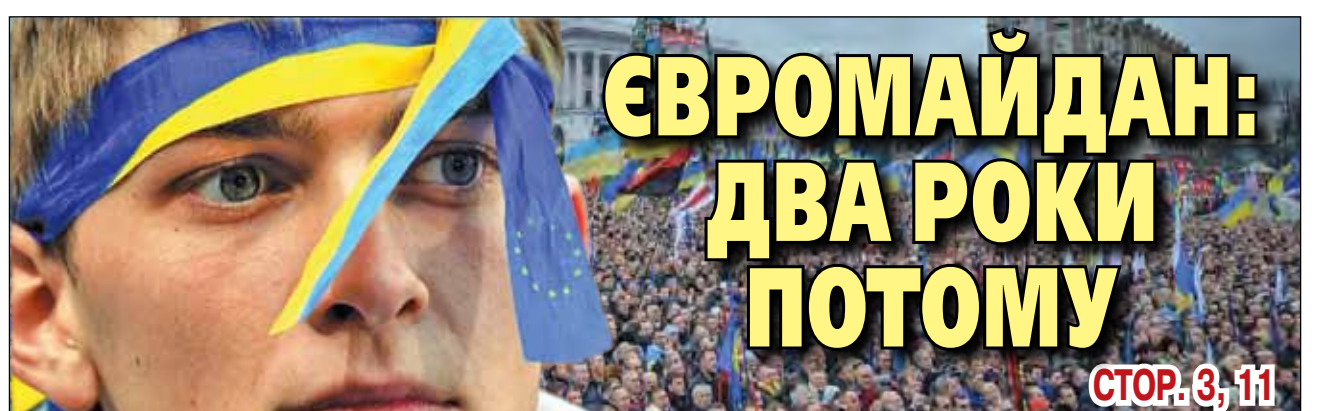
ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

НІКОЛА ТЕСЛА - ГЕНІЙ, ЯКИЙ
НЕ ВМІВ РАХУВАТИ ГРОШІ

СТОР. 20-21

СТОР. 6-7

ЄВРОМАЙДАН:
ДВА РОКИ
ПОТОМУ

СТОР. 3, 11

АКАДЕМІЯ СВ.ЮРА
запрошує українську громаду
на осінню забаву

**«Михайлівський
Вечір»**

У суботу, 21 листопада 2015
о 9:00 год.вечора

Забавляють: Люба і Микола
Гурт «ОБЕРЕГИ»

у шкільній залі:
215 East 6th Street, New York
ВСТУП: \$30.00
у вартість квитка входить:
пляшка(1)вина на столі, солодке та кава

Замовлення столів за телефонами:
212-473-3323(вдень)
або 646-327-1693(ввечері)

Під час забави продаватимуться смачні українські страви:
борщ, голубці, вареники та солодке

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

У ці листопадові дні минає два роки з початку тієї героїчної пори, коли повсталий український народ змів з владного олімпу ненависну диктатуру Януковича й узяв курс на інтеграцію з «народами вільними, новими» цивілізованої Європи. Той курс не сподобався кремлівському диктатору Путіну, під дудку якого танцював Янукович, і він спочатку зухвало загарбав український Крим, а потому вдався до випробуваної «технології» КГБ – розв'язання збройного конфлікту під ширмою громадянської війни, до якої Москва, мовляв, не має жодного стосунку.

Картинки Євромайдану пригадуються до найменших подробиць. То був справжній вибух волелюбного народного духу, який не могли стинити ані путінські снайпери, ані януковичські беркутівці. З фанерними щитами в руках, беззбройними йшли молоді хлопці, які тільки-но починали доросле життя, на до зубів озброєних прислужників режиму й перемазали. Таку силу неможливо було зупинити. Бо за цією силою стояв наш великий Кобзар, наші зет'ямани, славні традиції великі, безстрашні вояки армії УНР і УПА, герої Холодного Яру, мужні дисиденти-в'язні брєжнєвських «артеків». З ними був дух свободи, переконання, що це наша земля, і жодні януковичі чи путіні не мають права на ній командувати. З ними було переконання, що якщо пролежати на дивані і думати, що хтось інший очистить Україну від нечистоти, то януковичі не тільки розкрадуть і розпродадуть Україну, а й віддадуть її знову в рабство до нашого одвічного ворога – Росії. І вони брали в руки дерев'яні щити з написом «Борітеся – поборете» і йшли у вогонь, на кулі. 106 з них віддали своє життя за Україну, за її Богом дане право бути вільною. І народ поховав їх, назвавши Небесною сотнею і зі сльозами на очах низько поклонившись їм до землі.

Минуло два роки з тих героїчних днів, якими захоплювався весь світ. Україна знову, як після Помаранчевої революції, мала шанси змінити не тільки людей у владі, а й спосіб урядування. Вона мала нагоду запустити цілу низку реформ, які змели б невисисну олігархію та всепроникаючу корупцію, що нищили її зсередини, як хвору людину нищить рак. Вона мала можливість найняти розумних і патріотичних менеджерів, які служили б народові, а не обирали нових диктаторів. Вона багато чого мала, але не скористалася з того, обравши президентом одного з олігархів, який до того був слугою всіх царів. Саме він заблокував життєво необхідні Україні реформи, позаяк це означало б кінець і його збагачуванню. Саме він привів у владі кабінети людей, які нічого дотичного до України ніколи не мали. Більше того, багато з них все своє жалюгідне життя працювали проти України. Один Ложкін чого вартий.

Відзначаючи 2-гу річницю Євромайдану, не забуваймо, що Революція Гідності триває. Мрії героїв Небесної сотні бачити Україну новою й можливою ще навіть не почали здійснюватися. Її знову примітають за горло олігархи, знову розпинають, намазаючи здерти останню свитину. Ложкіні мільярдами переказують гроші у офшори, тізіжки й медведчуки купують нові й нові хороми на берегах теплих морів, ахметови й коломойські мурують нові й нові палаци, немов хочуть узяти їх з собою в домовину. А народ знову почуває себе обдуленим і ошуканим, як після Помаранчевої революції. Колись письменник Володимир Яворівський вигукнув: «Що ж ми за народ такий?» І сьогодні цей крик знову виривається з грудей. Чому, чому ми наступаємо на ті самі граблі, чому ми знову й знову обираємо своїх провідниками провіднісвітів, добровільно вручаючи їм мандат нами правити і нас дурити? Чому?

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

За два роки, що минули після початку Євромайдану, рідні Небесної сотні так і не дочекалися покарання тих, хто винен у їхній загибелі. Хоча генеральний прокурор Віктор Шокін заявляє про завершення розслідування розстрілів на Майдані, на цей час немає жодного вироку суду, яким би причетних до злочинів – виконавців, організаторів і замовників – було покарано.

Загалом, за даними міністерств охорони здоров'я, внутрішніх справ та волонтерів, два роки тому на Майдані Незалежності під час масових акцій

ЄВРОМАЙДАН: ДВА РОКИ ПОТОМУ

протесту було вбито 106 осіб, понад тисячу було поранено. Генеральний прокурор Віктор Шокін у жовтні заявив, що справу про розстріли активістів Майдану взимку 2014 року «фактично розслідувано».

«Ми зібрали в одне ціле всі епізоди по подіях на Євромайдані. Вибудували хронологію узурпації влади: хто її почав, як і ким все готувалося і здійснювалося. Таким чином, нам вдалося вибудувати піраміду людей, причетних до злочинів проти Євромайдану. На її вершині – Віктор Янукович. Можу сказати, що фактично справу розслідувано», – заявив генеральний прокурор.

Проте, кажуть адвокати Небесної сотні, до суду ці справи не доходять. За їхніми даними, загалом за злочини проти Євромайдану порушено більше десяти кримінальних справ. Це, зокрема, справи про нічний силовий розгін студентів на Майдані Незалежності 30 листопада 2013 року, про сутички 1 грудня 2013-го, про напад на автомайданівців у Києві, викрадення Ігоря Луценка та вбивства Юрія Вербицького й В'ячеслава Веремія, про сутички й масові вбивства в лютому 2014 року, про штурм Будинку профспілок.

На сьогодні слідчі дії проводяться стосовно 20 співробітників «Беркута», які протистояли активістам Євромайдану. Але досі не відомо, чи буде всі справи передано до суду, каже адвокат Євгенія Закревська. «Ще на початку 2015 року прокуратура затримала 14 осіб, але в ході розслідування відпустила усіх», – нагадує В. Титич, який входить до Адвокатської дорадчої групи.

За його словами, командир роти «Беркута» Дмитро Садовник був ключовим підозрюваним у цій справі. «Але його відпустили, можна сказати, випхали з України, – розповідає Віталій Титич. – Фактично, суд відпустив ключового підозрюваного». Це сталося восени 2014 року. Щодо судді Світлани Волкової, яка ухвалила це рішення, було відкрите кримінальне провадження за статтею про винесення суддею завідомо неправосудного рішення, що спричинило тяжкі наслідки. Але вироку в цій справі й досі немає. Схоже, що справу спускають на гальмах.

За інформацією Олександри Матвійчук з громадської організації «Євромайдан SOS», випадок з Дмитром Садовником був не останнім. Печерський суд Києва присудив домашній арешт (неначе за вільнодумство) харківсько-

му міліціонеру Тавакулу Рагімову, який входив до організації «Оплот». Саме його підозрювали у скеровуванні «тітушок», викраденнях, заподіянні тілесних побоїв, по-садистському вишуканих катуваннях активістів Майдану, які він здійснював особисто. У вересні цього року він, як і Дмитро Садовник, зник з України.

Ще влітку минулого року президент України Петро Порошенко заявив українським телеканалам: «Частина представників «Беркута» й частина представників «Альфи» нині героїчно воює на Сході. Я не виключаю, що за їхніми результатами в операціях мені доведеться ухвалити рішення про амністію. Я думаю, що це буде справедливо. Вони кров'ю змили ту провину», – сказав Петро Порошенко в інтерв'ю українським телеканалам. Але чи досліджував Порошенко, що конкретно коїли ці «герої» на Майдані, і чи бачив він бодай краплину їхньої крові, пролитой за Україну?

Адвокат «Небесної сотні» Віталій Титич каже, що на даний час жодної кримінальної справи стосовно ймовірних організаторів і замовників розстрілів на Майдані немає. Без особливих зрушень і розслідування про «російський слід» у розстрілах майданівців.

Екс-голова СБУ Валентин Наливайченко стверджував, що надав усі наявні в нього матеріали про причетність спецслужб Російської Федерації до розстрілів. Він каже, що цю версію прокуратура досліджує серед інших. Зокрема, він каже про кілька випадків приїзду високих чинів ФСБ Росії в Україну під час Євромайдану, в тому числі у день, коли сталися масові розстріли активістів, – 20-21 лютого 2014 року.

Але в Генеральній прокуратурі до матеріалів Валентина Наливайченка поставилися скептично. Керівник управління спецрозслідувань ГПУ Сергій Горбатюк заявив журналістам, що за цими матеріалами не можна робити висновки про причетність російських спецслужб до організації розстрілів на Майдані. Про це ж заявляв і генеральний прокурор Віктор Шокін. Немов ті матеріали передав їм не професіонал найвищого ґатунку, який знає, що передає, а якийсь хлопчик-дилетант.

«Зараз я не маю даних, що в розстрілі «Небесної сотні» є російський слід. З тих матеріалів, якими ми нині володіємо, неможливо зробити такий висновок. Не тому, що ми не можемо або не хочемо довести, а тому що у нас просто

сьогодні немає підстав про це говорити», – сказав генеральний прокурор місяць тому.

Через два роки після початку Євромайдану усі, хто нині долучений до розслідування злочинів проти активістів, не задоволені результатами й кажуть про перешкоди, які не дозволяють поставити крапку в цій справі.

«Слідство постійно наштовхується на чималу кількість різних перешкод, які чинять нинішні правоохоронці, колишні беркутівці та їхні представники, навіть судді. Приховані перепони, такі як затягування розгляду клопотань про слідчі дії і необґрунтовані відмови в їхньому задоволенні, іноді переростають у відкриту протидію розслідуванню – розблоковуються рахунки колишніх високопосадовців, протиправно звільняються 3-під варті підозрювані у вчиненні особливо тяжких злочинів», – заявив нещодавно начальник управління спеціальних розслідувань генпрокуратури Сергій Горбатюк.

На прес-конференції 17 листопада він також визнав, що розслідування злочинів проти Євромайдану триватиме довго, оскільки їхні масштаби безпрецедентні й потребують значних зусиль і часу. А адвокат Віталій Титич каже, що, захисники Небесної сотні мають докази протидії розслідуванню справ про злочини проти Майдану вищим керівництвом МВС та генпрокуратури України. Тобто, озброєним оком видно, що справу про розстріл Євромайдану спускають на гальмах, а тих, кого можна засудити за конкретні злочини, попереджають, щоб завчасно тікали з України.

У переддень 2-ї річниці Євромайдану душі загиблих на ньому героїв Небесної сотні волають до нас, аби не забували, аби пам'ятали, аби помстилися за безневинно пролиту кров. Але гинучи за українську Україну, вони не знали, що їхні знамена підхоплять ті, хто мріяли стати владоможцями навза-мін вигнаних Майданом, аби так само безкарно збагачуватися за рахунок ти-сячі разів обдуреного й упослідженого народу, використовуючи владні важелі. Саме вони посадять у владні крісла за-мість азарових і львовчюких не менш антиукраїнських і жадібних до грошей лужоких і гонтаєвих. А тих, хто вби-вав і палив, попередять, щоб ховалися, доки ще живуть в пам'яті народу ті геро-їчні дні Революції Гідності.

Світлана Дорош

НА НАЙВИЩОМУ РІВНІ

Лідери 20 найбільших економік світу, за винятком президента Франції Франсуа Олланда, який не зміг приїхати через криваві події в Парижі, та президента Аргентини Христини Кіршнер, яка не прилетіла через вибори в цій країні, провели 15-16 листопада в турецькому місті Анталія, що на півдні країни, дводенний самміт «Групи двадцяти» (G-20). Вони обговорили на ньому такі глобальні проблеми, як боротьба з тероризмом, конфлікт у Сирії, міграційна криза та зміна клімату. Переговори відбувалися на тлі трагедії на вулицях Парижа, де під час нападів бойовиків з угруповання «Ісламська держава» більше сотні людей загинуло й понад 300 було поранено.

Самміт розпочався хвилиною мовчання на знак жалоби за жертвами теракту в Парижі.

«Ми, учасники саміту «Великої двадцятки», хочемо дати зрозуміти, що ми сильніші за будь-які форми тероризму. Звісно, справа французьких сил безпеки та влади з'ясувати, хто готував ці теракти, хто їхні спільники, усі зв'язки. Це наш обов'язок перед убитими та їхніми родичами. Це також необхідно заради нашої власної безпеки, а також заради безпеки багатьох невинних біженців, які тікають від війни та тероризму», – заявила пресі канцлер Німеччини Ангела Меркель, яка своєю політикою потурання так званім біженцям, під маскою яких до Європи потрапляють сотні й тисячі терористів, довела ситуацію з мігрантами з країн Близького Сходу та Африки до вибухонебезпечної. Вже сьогодні рейтинги політиків, які підтримують лавиноподібне нашествя мігрантів до країн Євросоюзу, катастрофічно падають, а протести проти такої політики стають дедалі велелюднішими. Після того, що сталося в Парижі, ситуація в країнах Євросоюзу зміниться ще радикальніше. Й шкода, що на цій хвилі до влади можуть дірватися такі одіозні політичні сили, як фінансований Путіним Національний фронт Марін Ле Пен у Франції.

Міграційну кризу на самміті визнали глобальною проблемою – на цьому наполягли країни Європи. Вони вписали це положення до підсумкового комюніке саміту «двадцятки», щоб спільно її розв'язувати.

Президент США Барак Обама ще до початку саміту про-

вів двосторонні переговори зі своїм турецьким колегою Реджепом Таїпом Ердоганом. Після переговорів на спільній прес-конференції Обама сказав: «Ми подвоїмо наші з іншими членами коаліції зусилля для організації мирного перехідного періоду в Сирії, і для знищення організації ІДІЛ, яка завдала стільки горя людям в Парижі, Анкарі та інших частинах світу». Коментуючи теракти в Парижі 13 листопада, Обама заявив, що це є «нападом на цивілізований світ».

Ердоган, у свою чергу, заявив, що події у Франції стали «потужним сигналом» для глобальної боротьби з тероризмом. «Це терористична акція не лише проти народу Франції, а й проти всього людства», – додав Ердоган.

Крім того, лідер Туреччини повідомив, що п'ять турецьких

Світові лідери на самміті в турецькій Анталії, на якому постійно відлунювалися паризькі теракти, головним завданням цивілізованого людства назвали викорінення тероризму

БАРАК ОБАМА: «ІДІЛ – ЦЕ ОБЛИЧЧЯ ЗЛА»

У турецькій Анталії відбувся самміт «Великої двадцятки»

поліцейських було поранено 15 листопада, коли терорист-смертник з угруповання «Ісламська держава» підірвав себе під час рейду поблизу сирійського кордону.

Турецькі сили безпеки також заявили про можливу присутність щонайменше 20 ймовірних бойовиків-ісламістів в Анталії та околицях напередодні саміту G-20. Заходи безпеки навколо саміту після цього повідомлення було значно посилено.

Водночас, виступаючи після зустрічі з лідерами БРІКС (Росія, Бразилія, Індія, Китай і Південна Африка) на майданчику саміту G-20, президент Росії Володимир Путін, який, як відомо, сам є терористом, цинічно заявив, що «впоратися з терористичною загрозою можна тільки завдяки об'єднаним зусиллям всього світу». Між тим, ні для кого не є таємницею, що зброю для терористичних угруповань всього світу поставляє саме Росія. Гроші для неї є найголовнішим аргументом на користь продажу тієї чи іншої зброї тим чи іншим негідникам. Якщо придивитися на телехроніці до бойовиків так званої Ісламської держави Іраку та Леванту (ІДІЛ), проти якої нині бореться увесь цивілізований світ, то всі вони озброєні російськими автоматами Калашнікова. З Росії ж надходять до терористів і гранатомети, кулемети, зенітки, вибухівка...

Тим не менше, перед початком загального засідання у фойє Обама знайшов можливість коротко переговорити з лідером цієї терористичної держави,

який у Анталії прагнув стати союзником Заходу в боротьбі проти тероризму, сподіваючись, що нова ситуація може схилити Захід до співпраці з ним та скасування міжнародних санкцій. Під час незапланованої розмови, що тривала 35 хвилин, йшлося, зокрема, про перемир'я та перехідний період в Сирії й боротьбу з глобальним тероризмом.

Згадуючи «подвиги» путінської Росії, президент Євросоюзу Дональд Туск заявив на самміті, що військові дії Росії в Сирії провокують нову хвилю біженців. Він закликав Москву припинити бомбити помірну сирійську опозицію й зосередитися на «Ісламській державі».

Голову Єврокомісії Жан-Клода Юнкера запитали в Анталії, чи вистіть Шенгенська угода перед новими ризиками, як то міграція та тероризм. «Шенген під загрозою не через останні атаки в Парижі, а тому, що контроль на зовнішніх кордонах не функціонує, або функціонує недостатньо. Основну увагу слід приділяти посиленню зовнішніх кордонів», – відповів той.

Попри те, що на самміті в Анталії обговорювалися й інші теми, паризькі теракти були тлом усіх розмов. Посилити контроль на кордонах, покращити співпрацю спецслужб різних країн та перекрити шляхи фінансування терористів – такими бачаться світовими лідерами основні «віхи» дорожньої карти, мета якої – знищити угруповання «Ісламська держава». В той же час, лідери не обговорювали можливості

проведення наземної операції в Сирії чи Іраку.

Уперше всі ключові гравці погодилися, що війні у Сирії треба покласти край – підсумував зустріч «Великої двадцятки» в Анталії президент США Барак Обама. В той же час він констатував, що світові лідери досі розходяться в думках щодо долі Башара Асада. Стосовно угруповання ІДІЛ, то, на думку Обами, помилкою буде вести проти нього боротьбу так, ніби це якесь державне утворення. «Це вбивці з бажанням слави», – вважає він. «ІДІЛ – це обличчя зла. Було кілька пропозицій відрядити до Сирії значний контингент американських військовиків. На мою думку, а також на думку моїх найближчих військових та цивільних радників, це було б помилкою», – сказав Б.Обама.

У підсумковій заяві саміту наголошується: «Ми засуджуємо найрішучішим чином огидні терористичні атаки в Парижі. Вони є неприйнятною образою всього людства. Ми підтверджуємо нашу солідарність і рішучість у боротьбі з тероризмом у всіх його формах, незалежно від того, де він проявляється». Окрім Путіна, під час саміту в Анталії американський президент зустрівся з британським прем'єром Дейвидом Камероном, канцлером Німеччини Ангелою Меркель, прем'єр-міністром Італії Маттео Ренці та міністром закордонних справ Франції Лораном Фабіусом, якому Обама пообіцяв допомогти в пошуках тих, хто здійснив теракти в Парижі.

Турецькі ліві протестували проти саміту «Великої двадцятки» на турецькій землі. «Забирайтеся геть!» – кричали вони до світових лідерів. Однак шансів бути почутими в них не було. Селище «Белек» на околиці Анталії, де відбувалася зустріч, фактично було в блокаді. Територію було обнесено по периметру двометровою металічною загорожею. Всередину вели лише 3 дороги. Протестувати дозволили лише за межами цієї зони.

Ось що сказали демонстранти, вислови яких записали журналісти провідних інформаційних агентств світу: «На вулицях ходять голодні люди. Анталія переповнена жебраками. Така у нас реальність. У таких умовах приймати тут самміт «Великої двадцятки» виглядає як знущання». «В Анталії зустрічаються капіталісти з імперіалістами. Вони вирішують, як ділити Близький Схід». «Настає голод, навколишнє середовище настільки забруднене, що скоро всі ми почнемо задихатися, якщо не згоримо від перегріву планети, тероризм знахавнів і наступає – все це через капіталізм. Це він такою зробив нашу планету. Світові потрібен зовсім інший лад».

Вже наприкінці акції протесту хтось запустив феєрверки. Поліцейські, побоюючись стрілянини, пустили в хід кийки. Почалися сутички. Загалом затримали 35 демонстрантів.

Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

ПАКТ ОЛЛАНДА-ПУТІНА

ру. Паралельно з цим Кремль вчергове звернувся до США із закликом перейти до глибшої співпраці в боротьбі з міжнародним тероризмом. Про це, зокрема, заявив прес-секретар Путіна Дмитро Песков.

17 листопада Росія також вперше використала в Сирії свою стратегічну авіацію, завдавши по цілях удари крилатими ракетами. Це, на думку багатьох оглядачів, стало демонстрацією раніше неафішованих військових потужностей Росії. Таку демонстрацію можна порівняти з пусками Росією крилатих ракет з Каспійського моря.

Ці та інші події занепокоїли багатьох міжнародних експертів та журналістів, які займаються висвітленням кризи

Забувши про путінські «подвиги», президент Франції Франсуа Олланд цинічно зрадив Україну і взяв собі в союзники в боротьбі з тероризмом «батька терору» Володимира Путіна

в Україні. Зокрема, відомий аналітик Андерс Аслунд, оглядаючи здобутки Росії за наслідками самміту G20 у Туреччині, пише: «Путін зумів змінити порядок денний зу-

стрічі «Великої двадцятки» з питання України на проблематику Сирії. Це відбулося тому, що він наказав російським літакам бомбити мирні регіони Сирії і тим самим примусив

ще більше сирійців тікати до Європи. Це, зрештою, ввело політиків Європи у ступор. За збігом обставин, ІДІЛ у цей же час організував масові вбивства в Парижі, тож тепер кілька провідних країн Заходу хочуть разом з Росією воювати проти ІДІЛ, забувши все, в тому числі й Україну».

Чи виправдані такі страхи, і чи справді Олланд прокладе дорогу до замирення США та Росії, і чи означатиме будь-яка співпраця між Вашингтоном та Москвою щодо Сирії «амністію» для Росії за її дії проти України, ми дізнаємося вже незабаром. Попереду в Олланда важливі міжнародні зустрічі: з Обамою 24-го листопада у Вашингтоні, та з Путіним – 26-го листопада в Москві.

РОСІЙСЬКИХ ЛЕГКОАТЛЕТІВ ПОЗБАВИЛИ ПРАВА УЧАСТІ В МІЖНАРОДНИХ ЗМАГАННЯХ

Росія здобуває медалі на міжнародних змаганнях ціною здоров'я своїх спортсменів

Міжнародна асоціація легкоатлетичних федерацій (IAAF) зупинила на невизначений термін членство Всеросійської асоціації легкої атлетики через скандал з уживанням допінгу. Це означає, що російські легкоатлети не зможуть брати участь в Олімпійських іграх 2016 року в Бразилії, як і в інших легкоатлетичних змаганнях під егідою цієї міжнародної асоціації. За це на терміновому засіданні у швейцарській Лозанні 13 листопада проголосувало 22 члени IAAF, один був проти і троє утрималися. Це перший випадок в історії спорту, коли через допінг від змагань усувають цілу національну федерацію.

Таке рішення ухвалене після того, як днями комісія Всесвітнього антидопінгового агентства (WADA) оприлюднила результати розслідування, яке з'ясувало, що російські легкоатлетичні та антидопінгові органи сприяли вживанню спортсменами

заборонених допінгових препаратів і покривали таке вживання. Заохочували до вживання заборонених препаратів російських спортсменів і державні інституції Росії, зокрема, про це особисто знав В.Путін, який вимагав від спортивних начальників перемог і медалей будь-якою ціною. Розслідування, проведене WADA, дійшло висновку, що використання спортсменами стимуляторів – культура, яку підтримувала російська держава. Йдеться про те, що спортсмени свідомо приймали допінг-препарати, тренери допомагали їх отримувати, а спортивні чиновники покривали їх.

Спортивні оглядачі вважають, що перемогу на Олімпіаді в Сочі російська збірна також здобула з допомогою заборонених фармакологічних препаратів, які тимчасово підсилюють фізіологічні можливості людського організму, але з часом призводять до смерті або каліцтва спортсменів.

СВІТ І ТЕРОР

Кількість жертв тероризму в світі на тлі поширення збройних конфліктів зросла в 2014 році на 80% порівняно з попереднім роком, що стало найбільшим збільшенням цього показника за останні півтора десятиліття. Такі дані містяться в «Глобальному рейтингу тероризму 2015 року», опублікованому 17 листопада в Лондоні Інститутом економіки та миру.

Як йдеться в дослідженні, яке проаналізувало ситуацію в 162 країнах світу, в яких мешкає 99,6% населення планети, всього торік жертвами терористів стали 32 тисячі 658 осіб. Це вдев'ятеро більше, ніж на початку XXI століття, відзначають автори доповіді, вказуючи на те, що в 2000 році від терору в світі загинуло 3 тисячі 329 осіб.

Як наголошується в допо-

Кількість жертв тероризму в світі на тлі поширення збройних конфліктів зросла в 2014 році на 80% порівняно з попереднім роком

віді, найвища терористична активність сконцентрована в п'яти державах: Іраку, Нігерії, Афганістані, Пакистані та Сирії. В цілому ці країни відповідають за 78% людських жертв в 2014 році.

За консервативними оцінками укладачів доповіді, еко-

номічний збиток від тероризму досяг найвищого рівня в 2014 році й становить 52,9 мільярда доларів.

Як пояснення причин терористичної активності, автори дослідження виділяють два фактори, які є її основною рушійною силою. Це політичне насильство з боку держави, а також наявність повномасштабного збройного конфлікту.

Що ж стосується найбільших терористичних організацій у світі, то в 2014 році найбільше людей загинуло від рук фанатиків з нігерійської організації «Боко гарам» – 6 тисяч 644 особи, що на 31,7% більше, ніж роком раніше. На руках екстремістів з терористичної організації «Ісламська держава Іраку та Леванту» (ІДІЛ) кров 6 тисяч 73 осіб, загиблих в терактах.

МАЙБУТНЄ СИРІЇ: З АСАДОМ ЧИ БЕЗ НЬОГО?

Учасники міжнародної зустрічі у Відні з урегулювання ситуації в Сирії, в якій взяли участь міністри закордонних справ 16 країн світу, представники Ліги арабських держав, Організації ісламського співробітництва та Євросоюзу, вирішили 14 листопада, що переговори опозиції та уряду країни повинні початися до 1 січня 2016 року, а вибори мають відбутися в наступні 18 місяців. У рамках означеного плану всі сторони сподіваються допомогти сформувати в Сирії уряд загальнонаціональної довіри й розпочати написання нової Конституції. Водночас погляди на майбутнє президента Башара аль-Асада й далі залишається каменем спотикання в зусиллях іноземних держав врегулювати конфлікт у Сирії.

«Ми підтвердили, що майбутнє Сирії вирішуватиме лише сирійський народ, це стосується безумовно долі й президен-

У разі залишення Башара аль-Асада гравцем на сирійській політичній шахівниці, конфлікт у Сирії ще більше поглибитися

та Асада, і будь-якого іншого політика в цій країні,» – заявив міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров.

Тим часом, західні дипломати не змінюють своєї позиції, як і раніше наполягаючи на усуненні Башара Асада від влади в Сирії.

«Ситуація полягає в тому, що він став магнітом для іноземних бойовиків. Люди приїжджають з усього світу, їх приваблює ІДІЛ

чи Ан-Нусра, чи інші організації, але в основному ІДІЛ. Все це через боротьбу з Асадом. Ця боротьба триватиме. І найкращий спосіб розв'язати проблему – це визнати Башару Асада, що він міг би врятувати свою країну, якби раніше дозволив перехідному процесу статися, якби дозволив іншим країнам в регіоні повалити ІДІЛ», – сказав держсекретар США Джон Керрі.

Попри розбіжності, делегати пообіцяли зробити все можливе, аби зупинити війну в Сирії, яка вже забрала 250 тисяч життів.

Трагедія в Парижі, без сумніву, затьмарила цю зустріч у Відні. Але учасники наголосили, що те, що сталося, лише зміцнило бажання протистояти тероризму спільно та рішуче.

За повідомленнями зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко Фото AP

ЗНАК БІДИ

У ці дні столиця Франції, славне місто Париж стало символом боротьби двох світів, двох способів життя, двох світоглядів – дикунсько-варварського й цивілізаційного. Минулої п'ятниці, 13 листопада, було здійснено серію терористичних атак на Париж, які сколихнули всю планету. Немає жодних сумнівів у тому, що дії терористів були скоординованими – терористи діяли за двома схемами: вибухи терористів-смертників або ж напади людей з автоматами Калашнікова.

У ці дні Франція плаче й молиться, поминаючи безневинно загинув

БІЛЬ І СЛЮЗИ ПАРИЖА

Внаслідок терактів загинуло 129 осіб, ще 352 поранено, з них 99 перебувають у важкому стані. Відповідальність за скоєне взяли на себе бойовики так званої Ісламської держави (ІДІЛ), які зробили цим виклик усьому людству.

Такого широкомасштабного теракту (точніше, серії скоординованих терактів) Франція ще не знала. Відбулися вони не десь на периферії, а в столиці країни, яка є ядерною державою, де значну частину електроенергії виробляють атомні електростанції. Тобто, тут рівень безпеки мав би бути на належній висоті. І, відповідно, на високому рівні мали б працювати структури, що відповідають за неї.

Чому вони не спрацювали? Через свій низький професіоналізм? Чесно кажучи, в це мало віриться. Певно, справа в іншому – високому професіоналізмі тих, хто готував і координував проведення терористичних актів. Щоб їх здійснити, треба було мати розгалужену агентурну мережу, добре знати місто. Потрібно було також непомітно завезти в Париж «під носом» французьких спецслужб чимало зброї та вибухівки. До речі, останнім часом у Франції були посилені заходи безпеки. Можливо, французькі спецслужби отримували певні сигнали.

Зафіксовано шість «епіцентрів» терористичних атак. Спочатку була спроба атакувати футбольний стадіон Stade de France в паризькому районі Сен-Дені, де відбувався товариський матч Франція-Німеччина, під час якого на трибуні для почесних гостей сиділи президент

Після паризьких терактів страх переслідує французів повсюдно

Франції Франсуа Олланда та глава МЗС Німеччини Франк-Вальтер Штайнмаєр. Унаслідок вибуху бомб неподалік стадіону загинуло четверо осіб. Є припущення, що терористи хотіли потрапити всередину стадіону, але не змогли цього зробити й вирішили вдатися до теракту на вулиці. На той час матч вже розпочався, саме через це кількість загинув внаслідок вибуху бомб на «поясах джихаду» трьох смертників була відносно невеликою. Поблизу стадіону в той час працювали рятувальні служби, що евакуювали 50 поранених, в тому числі більше десяти важкопоранених; одночасно велися пошуки, можливо, закладеної вибухівки.

Рішення не переривати матч було слушним та виправданим з точки зору безпеки. Якби весь футбольний стадіон після першого теракту «вийшов на вулицю», це могло б призвести до ще кривавішої трагедії; не виключено, що саме на це й сподівалися терористи.

Бандити в масках ставили ні в чому не винних людей до стінки й холоднокривно розстрілювали. Внаслідок цієї бузівірської атаки загинуло 119 парижан та гостей французької столиці, які того вечора прийшли на концерт. Окрім того, більш як 100 осіб було взято в заручники, яких пізніше французький спецназ визволив.

Декілька людей вирвалися з атакваної концертної зали – саме вони розповіли про жахіття, які відбувалися всередині. Французькі ЗМІ цитують цих людей.

Лідера соціалістів Франсуа Олланда Франція навряд чи переобере президентом за його міграційну політику «прохідного двору», внаслідок якої до Європи хлинули мільйони мігрантів з країн Близького Сходу та Африки

Найбільше жертв – у концертному залі «Батаклан» (Bataclan), куди терористи вдерлися під час концерту американського рок-гурту Eagles of Death Metal. Там відбулася справжня масакра.

За їхніми словами, терористи просто стріляли з автоматів у натовп, далі перезаряджали та знову стріляли. Саме в ті паузи, коли нападники перезаряджали зброю, багатьом вдалося втекти. За свід-

ченнями людей, які були на концерті, бойовики просто добивали всіх, кого знаходили живим.

Фейсбук-користувачі поширили запис одного з тих, хто потрапив у «бійню».

«Я все ще в Bataclan. На першому поверсі. Серйозно поранений. Вони нападають далі й далі. Всередині є ті, хто ще живі. Вони вбивають усіх, одного за одним. Швидше на перший поверх!!!» – написав він, очевидно, закликаючи поліцію діяти.

За таких умов не було сенсу в тому, щоб вести якісь переговори з терористами. Французька влада дала вказівку негайно штурмувати залу. Під час штурму четверо терористів підірвали себе, ще одного було застрелено спецназом. В залі лишилося більше сотні трупів, велика кількість поранених. Водночас більша частина відвідувачів змогла втекти – повідомляється, що від початку на концерті було півтори тисячі глядачів.

Мішенями для терористів стали й невеличкий ресторан «Маленька Камбоджа» та одна з паризьких піцерій на бульварі Вольтера – там від рук терористів також загинули люди. Окрім того, 18 осіб загинуло біля бару Бель Екіп (Belle Equipe) на прилеглій вулиці Шарон (Charonne), 12 людей знайшли свою смерть під час стрілянини біля двох ресторанів на вулиці Алібер (Alibert). П'ятьох було вбито в ресторані Каса Ностра (La Casa Nostra) на вулиці де ля Фонтань.

Вже вдруге протягом поточного року Париж стає мішенню для терористів. Після січної атаки

на редакцію журналу Charlie Ebdо та на кошерну крамницю в Парижі терор знову прийшов до Франції. Цього разу – на принципово іншому рівні. П'ятничні теракти 13 листопада стали першою атакою терористів-смертників в історії Франції.

Версія про те, що за кривавими терактами в Парижі стоять ісламісти, була ключовою від самого початку. Ті, хто врятувався під час нападу на концертну залу, кажуть, що один з терористів кричав: «Це вам за Сирію!»

Як відомо, Франція є одним з ключових учасників західної коаліції, яка бореться з терористичною «Ісламською державою» в Сирії та Іраку. Тому світові ЗМІ ще проти ночі на 14 листопада повідомили, що організатор і виконавець терактів – «Ісламська держава», яка пізніше взяла відповідальність за скоєне.

Учасниками серії терористичних нападів у Парижі були принаймні дев'ять осіб. Про це пише газета Le Figaro, посилаючись на дані джерел у слідстві. В поліції розповіли, що в чорному автомобілі Seat, на якому пересувалася одна з груп нападників, перебувало троє, а не двоє терористів, як вважалося раніше. Ця група влаштувала стрілянину по відвідувачах вуличних кафе на бульварі Вольтера та прилеглих вулицях.

Підтвердити участь третього терориста поліції допоміг запис камер спостереження. Саме авто було виявлено через дві доби після нападу кинутою в східному передмісті Парижа Монтре. В ньому залишилися три автомати Калашнікова.

Також поліція вже встановила дві «конспіративних квартири», на яких збиралися терористи перед нападами. Першу – зйомне помешкання в паризькому передмісті Бобіні – виявили завдяки GPS-даним з автомобіля, а друга виявилася номером у двозірковому готелі в департаменті Валь-де-Марн. Поліція заявила, що в одного зі смертників знайдено паспорт громадянина Сирії. Внаслідок спецоперації силовики вбили 8 бойовиків.

Слідство щодо нападу терористів на Париж поширилося на Бельгію – у бідній дільниці Брюсселя Моленбеку відбулися рейди поліції. Саме тут, у Моленбеку, мешкали брати-терористи Брахім і Салах Абдеслами. 13 листопада Брахім висадив себе в повітря в Парижі під час скоординованих терактів, а його молодший брат Салах перебуває в розшуку.

Прем'єр-міністр Бельгії Шарль Мішель повідомив, що брати Абдеслами напередодні були у французькій столиці. Бельгійська прокуратура заявила, що загалом у Бельгії вже заарештовано 7 осіб.

Згідно зі свідками, біля місць нападів, включно з концертною залою «Батаклан», було помічено два авта з бельгійською реєстрацією. Саме вони привели слідство до Моленбека.

Прем'єр-міністр Бельгії Шарль Мішель: «Ми переконані, що в Бельгії, так само, як і у Франції, є цілі мережі іноземних бойовиків. Ми набагато збільшили ресурси для боротьби з цими мережами. Є певні успіхи. Протягом кількох місяців за справами, пов'язаними з тероризмом, засуджено 170 осіб».

У Моленбеку, що на захід від центру Брюсселя, живе багато арабів-мусульман. За офіційними підрахунками, торік Бельгія стала найбільшим джерелом надходження іноземних бойовиків до Сирії – понад 300 осіб.

З Моленбеком пов'язані й численні терористичні напади в Європі. Зокрема, цьогорічний нападник на потяг Thalys між Брюсселем та Парижем Аюб ель-Хазані був з цієї дільниці.

Нашестя іммігрантів до Франції, яке з такою наполегливістю й тупістю підтримували ліберали, обернулося страхотливою трагедією – ті, кого вона прийняла, обіграла й нагодувала, почали вбивати французів, здійснюючи божевільний всесвітній джихад

Звідси й нападник на Єврейський музей у Брюсселі Мехді Неммуш, а також Хасан ель-Хаскі, що стояв за найбільшим терористичним актом в історії Західної Європи на мадридському вокзалі Аточа 2004 року.

Французькі спецслужби встановили особу організатора терористичних атак у Парижі. Ним є бельгійський громадянин Абдельгамід Абауд. Згідно з повідомленнями, нині Абауд перебуває в Сирії. Саме цього 28-річного чоловіка слідство підозрює в організації паризьких терактів. За походженням – марокканець, має громадянство Бельгії, мешкав у Моленбеку. Є дуже активним членом угруповання «Ісламська держава» в Сирії, куди він привіз свого брата – 13-річного Юнеса, якого мас-медіа назвали «наймолодшим джихадистом світу». Їхній батько, чия родина іммігрувала до Бельгії 40 років тому, розповів у січні місцевій пресі, що його рідні мали просто чудове життя. За його словами, Абдельгамід ходив до престижної школи, не був складною дитиною і став добрим комерсантом. Водночас цей чоловік є найвідомішим з 500 бельгійців, що вирушили воювати до Сирії або Іраку. Є дані, що Абдельгамід також пов'язаний із Аюбом ель-Хазані, теж вихідцем з Моленбеку, який 21 серпня розпочав стрілянину в швидкісному поїзді «Таліс», що прямував з Амстердама до Парижа. Тоді обійшлося без жертв завдяки швидким діям двох американських солдатів, які приїхали до Європи у відпустку.

Після паризьких терактів французька поліція провела понад 150 рейдів на ймовірних ісламістів по всій країні. Про це повідомив прем'єр-міністр Франції Мануель Вальс. Рейди було проведено в Тулузі, Греноблі, Жумоні, Ліоні й передмісті Парижа Бобіні. Було затримано понад 10 осіб і конфісковано море вогнепальної зброї, включно з ракетною установкою російського виробництва.

Напади у французькій столиці, в результаті яких загинуло 129 осіб і більше 350 було поранено, здійснили три групи. Про це повідомив прокурор Парижа Франсуа Молен.

«Ми повинні встановити, звідки вони прибули і хто їх фінансував», – сказав він журналістам. За словами Франсуа Молен, один з нападників, Омар Ісмаїл Мостеф, був громадянином Франції, йому було 29 років. У нього раніше були судимості, однак він ніколи не відбував

сивною, що ми забарикадувалися у ванній кімнаті. Це тривало з другої ночі до пів на четверту ранку, без перестану. Я живу з подругою, вона була налякана, тож вона залишилася у ванній кімнаті. Я підійшов до вікна, щоб побачити, що відбувається, й почув вибух гранат. Потім постріли з Калашнікова. Це було наче в кіно про війну», – розповів журналістам свідок, який мешкає в Сен-Дені, курд за національністю, біженець із сирійського Кобані.

Через теракти в Парижі Франція активізувала авіаудари проти угруповання «Ісламська держава». Французький президент Ф.Олланд днями здійснить візити до Вашингтону та Москви, де говоритиме з Обамою та Путіним про розгортання наземної операції проти ІДІЛ. Шкода, що Олланд не знайшов кращого союзника, ніж Путін. Адже ще зовсім недавно він разом з Ангелою Меркель розбирався в усіх деталях анексії Криму та розв'язування Росією війни на Донбасі й мав би добре знати, ким насправді є кремлівський вождь. Але бажання якнайшвидше помститися за теракти в Парижі, яке штовхає Олланда в обійми «батька

День 13 листопада стане віднині для Франції таким самим днем, яким стало для Америки 11 вересня

терорного покарання. Його впізнали по пальцю, який знайшли у концертній залі «Батаклан». Старший брат Мостефа прийшов до поліцейського відділку добровільно. «Це божевілья, безумство. Я сам був у Парижі минулої ночі, я бачив, що за жак там творився», – сказав він агенції Франс Прес перед арештом. За його словами, він не спілкувався з молодшим братом кілька років.

За словами експерта з джихадистських ЗМІ Пітера Кінга, в заяві «Ісламської держави» йдеться, що «вісім братів, одягнувши жилети, нашіпиговані вибухівкою, і озброївшись автоматами, завдали ударів по ретельно обраним цілям в серці французької столиці».

Париж в тексті заяви називають «столицею глоти й збочення», зазначає експерт.

Мешканці паризького передмістя Сен-Дені, де завершилася пошукова спецоперація й знешкоджено двох підозрюваних терористів, розповіли про те, як розгорталися дії поліції. Свідки цієї стрілянини, вибухів і затримань досі перебувають у шоці. Саме в цьому кварталі розташована арена «Стад де Франс», біля якої стався напад однієї з груп смертників.

«Я живу в будівлі поруч. О другій ночі почув гучний шум від вибуху бомби. Через кілька хвилин почув звук перестрілки між французькими силами безпеки та членами ІДІЛ. Стрілянина була такою інтен-

сивною, що ми забарикадувалися у ванній кімнаті. Це тривало з другої ночі до пів на четверту ранку, без перестану. Я живу з подругою, вона була налякана, тож вона залишилася у ванній кімнаті. Я підійшов до вікна, щоб побачити, що відбувається, й почув вибух гранат. Потім постріли з Калашнікова. Це було наче в кіно про війну», – розповів журналістам свідок, який мешкає в Сен-Дені, курд за національністю, біженець із сирійського Кобані.

Через теракти в Парижі Франція активізувала авіаудари проти угруповання «Ісламська держава». Французький президент Ф.Олланд днями здійснить візити до Вашингтону та Москви, де говоритиме з Обамою та Путіним про розгортання наземної операції проти ІДІЛ. Шкода, що Олланд не знайшов кращого союзника, ніж Путін. Адже ще зовсім недавно він разом з Ангелою Меркель розбирався в усіх деталях анексії Криму та розв'язування Росією війни на Донбасі й мав би добре знати, ким насправді є кремлівський вождь. Але бажання якнайшвидше помститися за теракти в Парижі, яке штовхає Олланда в обійми «батька

положення про надзвичайний стан. Перегляд Конституції має супроводжуватися й іншими заходами, зокрема позбавленням громадянства.

Це війна проти терористів, що самі втягли нас у неї... Операцію в Сирії інтенсифіковано. Туди відправлено авіаносець «Шарль де Голль». Він дозволить нам утримати збільшити спроможність завдавати авіаударів зі східної частини Середземного моря. Я закликав міжнародну спільноту взяти участь у тому, що повинно бути спільною справою всіх, – у знищенні ІДІЛ. Дехто хоче знайти зв'язок між напливом біженців з Близького Сходу та терористичною загрозою. Правда в тому, що такий зв'язок є: мешканці певних теренів Іраку та Сирії втікають, бо їх тероризують ті самі люди, що сьогодні нападають на нас». Утім, Францію вже не обдурити, вона тепер точно знає, що іммігранти з Близького Сходу чи Північної Африки рано чи пізно «подарують» їй нові теракти. А тому перспективи Франсуа Олланда на переобрання президентом, так само як і перспективи переобрання канцлером Німеччини Ангели Меркель, яка разом з Олландом перетворила Західну Європу на прохідний двір для терористів, дорівнюють нулеві. Й нові лідери Західної Європи будуть змушені враховувати думку мільйонів корінних європейців, які хочуть жити в Європі, а не в загігнотуваному іммігрантами гадюшнику, на який перетворили колись прекрасний континент такі політики, як Олланд і Меркель.

...У ці дні в Парижі тихо й спокійно. І дуже тривожно. На площі Революції, куди парижани несуть квіти й де запалюють свічки пам'яті, на другий день після терактів хтось запустив петарду, і натовп у паніці кинувся навтьоки. Перехожі, які час від часу пробігають паризькими вуличками, зі страхом озирються на будь-який звук. Люди бояться нових терактів. Під час січневих нападів на редакцію журналу «Шарлі Ебдо» Париж відреагував дуже швидко й потужно – люди відразу зібралися на одній із центральних площ міста показати, що тероризмом їх не лякати. А наступного дня в Парижі був Республіканський марш, до якого приєдналися світові лідери. Такого натовпу французька столиця не бачила з часів Другої світової війни, коли відзначали звільнення Парижа від нацистів.

Нині ж ситуація протилежна. Експерти кажуть, що дві серії терористичних нападів на одне місце, причому майже в тому самому районі протягом одного року, це забагато навіть для сміливих і волелюбних парижан.

**Тарас Гнип
Фото AFP**

Коли верстався номер.

Під час поліцейської спецоперації в Сен-Дені в середу, 18 листопада, було вбито організатора терактів в Парижі Абдельгаміда Абауда та ще одного терориста. Сімох підозрюваних заарештовано. П'ятеро поліцейських під час операції дістали поранення. Про це повідомила газета Washington Post з посиланням на двох високопоставлених французьких чиновників.

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

країні на 3-річний термін з можливістю його подальшого продовження. Такі особи можуть також мати дозвіл на працю в Сполучених Штатах. Виконання цих указів Обами мало початися ще в травні цього року, але на заваді стали суди. В тому й сенс сутності американської демократії – тут різні гілки влади врівноважені, і якщо одна з них виходить за визначені рамки, то інша каже їй: «Стоп».

Політика демократів стосовно іммігрантів викликає дедалі більше нарікань з боку американського суспільства. В Америці вслід за Європою зрозуміли, в що виливається неконтрольована імміграція. І

сткий прикордонний контроль та суворі засоби покарання зі стимулами для мігрантів використовувати законні форми імміграції, що стало віддзеркаленням зміни концепції національних кордонів.

Це передбачено, зокрема, Законом про імміграцію та контроль у США, яким нелегальну імміграцію поставлено під контроль засобами комбінованих програм масової легалізації спільно з жорсткими санкціями проти незаконної трудової діяльності іноземців. Законодавство включало: 1) суворе покарання наймачів, які брали на роботу нелегальних мігрантів; 2) легалізацію бага-

Ці нелегали вимагають справедливості, порушивши існуючі імміграційні закони Америки

Губернатори 28 американських штатів після терактів у Парижі відмовилися приймати сирійських біженців. Раніше голова комітету з національної безпеки Палати представників американського Конгресу Майкл Маккол закликав президента США Барака Обаму зупинити програму з прийому сирійських біженців. За зупинення програми прийому сирійських біженців висловилися також більшість кандидатів-республіканців, серед яких бізнесмен Дональд Трамп, сенатор від штату Техас Тед Круз, сенатор від штату Кентаккі Ренд Пол. А колишній нейрохірург, нині другий у передвиборчих перегонях серед республіканців Бен Карсон зажадав зупинити цю програму «негайно».

Проте, як повідомив 16 листопада представник держдепартаменту Марк Тонер, планів міняти програму з прийому біженців із Сирії у США немає. Сполучені Штати, як і раніше, мають намір слідувати плану президента Обами й прийняти щонайменше 10 тисяч сирійських біженців у 2016 році.

Утім, бажання Обами в США не обов'язково можуть бути втілені в життя. Минулого тижня апеляційний суд П'ятого окружного суду в Новому Орлеані (штат Луїзіана) залишив чинним рішення Техаського суду, який у лютому цього року заблокував імміграційну реформу президента. Реформа, яку Барак Обама затвердив своїми указами в обхід Конгресу в листопаді минулого року, викликала бурхливу критику серед республіканців і обернулася низкою судових позовів проти адміністрації президента. За одним з них, у лютому цього року суд у Техасі постановив, що Білий дім не дотримувався мінімальних адміністративних вимог при реалізації своєї імміграційної ініціативи.

Сутність обамівської реформи полягає в тому, що особи, котрі мешкають у США більш як 5 років і є батьками американських громадян або осіб, що мають дозвіл на постійне проживання в США, можуть звертатися до представників американської влади й отримувати дозвіл залишатися в

БУНТ ГУБЕРНАТОРІВ

28 американських штатів відмовилися приймати сирійських біженців

нічим не підтверджені заклики демократів «Іммігранти – це свіжа кров, від них Америці буде тільки краще» зустрічають дедалі менше прихильників. Позаяк ці гасла виголошують ті, які разом з іммігрантами не живуть. Вони мешкають у розкішних і закритих від простого люду віллах чи «тауншипсах», і навстіж відчиняють «вхідні двері» Америки виключно для того, аби нарощувати свій електорат – чим більше іммігрантів в'їде до країни, тим більше виборців з країн їхнього попереднього проживання голосуватимуть за демократів. При цьому їх не лякають страхітливі прогнози вчених-демографів, які стверджують, що Америка з кожним роком дедалі більше нагадуватиме країни третього світу – на шість іммігрантів з Латинської Америки, Азії та Африки призведе до запустіння цілих регіонів, американські міста нагадуватимуть Ліму, а лідерство США за кількістю нобелівських лауреатів назавжди кане в історію.

Не розуміти цього – означає наслідувати поведінку страуса, який при наближенні небезпеки замість того, щоб готуватися до бою, засовує голову в пісок і удає, що нічого небезпечного не відбувається. Втім, відбувається і дуже швидкими темпами.

Впускаючи в країну певну кількість законних іммігрантів, чиновники зі Служби імміграції й натуралізації при Міністерстві внутрішньої безпеки США вираховують, скільки їх може осісти в країні без шкоди для неї. Тому тих, хто приїхав до США законно, врахували і як претендентів на робочі місця, і як учасників руху на американських гайвеях, і як користувачів соціальних програм, і як мешканців міст. Нелегальна ж імміграція несе неабиякі загрози, а тому потребує підвищеного контролю, який останнім часом застосовується як комбінований, що сполучає жор-

твих нелегальних іноземців, які працювали як сільськогосподарські працівники; 3) амністію деяких нелегальних мігрантів, які протягом 4 років мешкали у США й мали професійні навички, які у США важко знайти; 4) виділення значних ресурсів для посилення прикордонного контролю. Це дало такі наслідки: легалізувалося лише 60 % нелегальних мігрантів; житло легалізованих мігрантів стало надійним притулком для нелегалів; різко зріс потік нелегальних мігрантів для возз'єднання сімей у середовищі сільськогосподарських працівників, справжньою лавиною посунули на США нелегали, які пішки, як сьогодні араби й африканці в Європі, переходили кордони й осідали в Америці. Тобто, нелегальна імміграція в США протягом останніх років різко збільшилася, оскільки нелегали не тільки з Мексики чи інших латиноамериканських країн зрозуміли, що в Америці імміграційні закони можна легко обійти.

Візьму для прикладу історію українських нелегалів, з якими знайома не через книжки та звіти імміграційних чиновників, а зблизька. Дівчина Н. з Рогатина в мріях підкорити Америку в'їхала в країну за запрошенням фірми «Роги й копита», за якою приховувалися гендлярі людьми. Дівчині запропонували займатися в США проституцією, вимальовуючи для неї чудові перспективи. «Заробиш купу грошей, легалізуєшся, вийдеш заміж за американського лоха, матимеш власний будинок, заживеш як королева», – обіцяли гендлярі людьми. І дівчина зголосилася. Хоч була це не проста дівчина, а із задумом. З гендлярями, які купили їй квиток на літак до Нью-Йорка, була домовленість, що вона буде вбрана в червону сукню, за якою її і впізнають «працедавці». Але Н. переодягнулася на борту в туалеті в джинси й зелену коф-

тину і від «працедавців» втекла. Потім влаштувалася продавати золото до нью-йоркських арабів, далі була контрора, яка переправляла в Україну посилки. Там дівчина осіла надовго й заробила неабиякі гроші. Паралельно знайшла американського «лоха», вийшла за нього заміж і стала громадянкою Америки. За всі ці роки вона платила як податки жалюгідні гроші (для звітності), хоч заробляла на порядок більше. З часом перетягнула до Америки не тільки всю свою родину, а й пів Рогатина, накупила тут хатів, автомобілів і всякої всячини, про яку так мріяла в згорьованому Рогатині. І тепер колишню дівчину в червоній сукні не впізнали б навіть ті гендлярі людьми, які купували їй колись квиток на літак до Нью-Йорка.

І таких, як ця дівчина, не десятки й не сотні, а мільйони. Вони нелегально в'їжджають в країну, правдами й неправдами легалізуються й починають викачувати з Америки всі соки, не даючи їй навзаєм нічого. А наївні чиновники з Міністерства внутрішньої безпеки США думають, що існує надійне сито, яке не дозволяє мільйонам нелегалів зі всього світу осідати в Америці. Такого сита не існує, або дірки в ньому настільки великі, що воно вже давно нікого й нічого не просіює.

Інша категорія іммігрантів, яка нічого не дала Америці, але викачала з неї мільярди доларів, це так звані біженці з Радянського Союзу, яких буцімто там нещадно переслідували й гнали. Згідно із сумнозвісною поправкою Лаутенберга на терени США з Радянського Союзу прибуло мільйони цих самих біженців. Серед них тільки одиниці тих, кого справді гнали й переслідували. Всі інші – це ковбасна імміграція, люди, які летіли до Америки в надії на жирний борщ на халяву. Ці хутко посідали на всі існуючі соціальні програми, отримали державні

квартири, повлаштовували задуру своїх дітей до університетів і сміються над «дурною Америкою», яка не знала, що робить, впускаючи до себе «ковбасників» з СРСР.

Ідуть до Америки в надії розбагатіти або заробити, щоб вибудувати собі в Україні палацик, вже й зовсім літні люди, які не знають жодного слова по-англійськи. Вони влаштовуються доглядати дітей, хворих та немічних з проживанням, роками нічого ні за що не платять і заробляють стільки, скільки пересічному громадянину України, який роками вчився, аби здобути фах, й не снилося. І також з часом виробляють, як вони кажуть, собі грін-карту. В це важко повірити, але це факт – американські чиновники дають деяким з цих прибиральниць і нянь грін-карти з формулюванням «як особливо цінному працівникові, яких не можна знайти на території США».

Нині Америка відчуває на собі імміграційний прес. В країні стало тісно всім бажаючим жити по-королівськи. Не вистачає на всіх робочих місць, автошляхи поблизу мегаполісів забиті (рекорди стояння в корках належать саме Америці). Разом з сім'єю ми щороку об'їжджаємо десятки штатів і бачимо, як сутужно живуть американці. Проїжджаючи цього літа з півдня на північ штат Нью-Мексико, вжахнулися тамтешнім злидням. Не вірилося, що це Америка. Причому в жалюгідних халупках, в невимовній бідності мешкали не мексиканці чи індіани, а білі американці, предки яких освоювали цю землю, поливаючи її потом і кров'ю. Чи знає про це та дівчина з Рогатина, чи дякує їм бодай подумки?

Отож, демарш губернаторів – це сигнал Вашингтону: думайте, що робите, Америка не безрозмірна. Хоч на неї й кажуть, що це країна іммігрантів. Іммігрантів, але законних.

Фото Reuters

В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА:
«ЦЯ ДИКИСТЬ НАС
НЕ ЗАЛЯКАЄ»

Президент США Барак Обама виступив ввечері 13 листопада зі зверненням до нації після терактів у Парижі. «Я хочу зробити кілька коротких коментарів на тему атак у Парижі цієї ночі. Це жахлива спроба тероризувати невинне населення, це атака не лише на Париж, не лише на народ Франції. Це напад на людство та всі універсальні цінності, які ми поділяємо. Ми готові надати будь-яку допомогу уряду та народу Франції, яку вони потребують, щоб дати гідну відсіч терористам. Ми хочемо дуже чітко заявити, що ми – разом з Францією в її боротьбі проти тероризму та екстремізму.

Сам Париж уособлює вічні цінності людського прогресу. Ті, які думають, що можуть тероризувати чи залякати народ Франції чи інші країни Заходу, помиляються. Ця дикість нас не залякає.

Це жахлива ситуація, і багато хто з нас тут, у США, знають, як це, тому що ми самі пережили подібні моменти. І щоразу, коли ці напади траплялися, ми завжди могли розраховувати на народ Франції, що він нас підтримає. Вони є нашим надзвичайним партнером у боротьбі з тероризмом. І ми також їх підтримаємо у такий самий спосіб», – сказав Барак Обама, висловивши співчуття всім постраждалим та родинам, які втратили близьких унаслідок терактів у Парижі. Американський президент розпорядився також приспустити до вечора 19 листопада державні прапори Америки на знак жалоби у зв'язку з терактами в Парижі.

ДЖОН КЕРРІ: «СЬОГОДНІ
ВСІ МИ – ПАРИЖАНИ»

Після терористичних атак у Парижі Сполучені Штати та Франція посилили військову співпрацю, зокрема обмін розвідданими, який має допомогти Франції в її авіаударах по позиціях так званої «Ісламської держави Іраку й Леванту» (ІДІЛ). Про це 17 листопада в Парижі заявив державний секретар США Джон Керрі. Він прибув до французької

столиці на переговори з французьким президентом Франсуа Олландом, заявивши, що США стоять пліч-о-пліч з Францією. Франсуа Олланд підтвердив рішучість Франції знищити ІДІЛ і пообіцяв активізувати авіаудари в Сирії та Іраку.

Виступаючи біля американського посольства в Парижі, Джон Керрі назвав Францію найдавнішим другом і головним союзником, і заявив, що єдиною відповіддю на атаки має бути палке почуття солідарності. «Сьогодні ми всі – парижани», – сказав він.

Керрі також додав, що боротьба з ІДІЛ не є сутичкою цивілізації. «Фактично вони психопатичні монстри. У них немає нічого цивілізованого».

Після його промови будівлю посольства підсвітили блакитним, білим та червоним – кольорами французького прапора.

ФБР ВІДРЯДИЛО АГЕНТІВ
ДЛЯ РОЗСЛІДУВАННЯ
ТЕРАКТІВ У ПАРИЖІ

Федеральне бюро розслідувань (ФБР) США відрядило до Парижу команду агентів, щоб допомогти з розслідуванням терактів. Про це повідомила газета The New York Times.

За її даними, серед агентів є фахівці з відновлення інформації з електронних пристроїв, наприклад, мобільних телефонів і комп'ютерів.

«Коли Франція з'ясує більше подробиць про те, з ким були пов'язані виконавці теракту, а також дізнається маршрут їхніх переміщень, ФБР хоче, щоб його агенти швидко передали цю інформацію до США. Аналітики бюро, вивчивши отримані дані, зможуть з'ясувати, чи є який-небудь зв'язок терористів з американцями», – пише видання.

Також у повідомленні наголошується, що ФБР в минулому використовувало спеціальні комп'ютерні програми, щоб дізнатися, чи є які-небудь зв'язки в соціальних мережах між терористами та мешканцями США.

NNSA ЗАВЕРШИЛО
ВИПРОБУВАННЯ
МОДЕРНІЗОВАНОЇ
ЯДЕРНОЇ БОМБИ

Військово-повітряні сили США завершили випробування модернізованої ядерної бомби B61-12. Про це повідомив сайт Національного управління з ядерної безпеки (NNSA).

За інформацією відомства, 20 жовтня в штаті Невада на полігоні «Тонопа» відбувся третій, заключний, етап випробувань – винищувач F-15E Strike Eagle скинув варіант бомби B61-12 без бойової частини.

«Демонстрація ефективної роботи системи в обстановці, наближеній до реальної, знаменує собою ще одне досягнення у роботах з модернізації та продовження терміну служби B61-12», – відзначили в агентстві.

«Програма B61-12 відновлює та вдосконалює як ядерні, так і неядерні компоненти для розширення терміну служби при одночасному підвищенні їхньої безпеки й надійності. На B61-12 повторно використовуватимуться або перероблятимуться існуючі компоненти в максимально можливій мірі. Бомби B61-12 замінять існуючі B61-3, -4, -7, -10», – йдеться в повідомленні.

B61 – ядерна бомба, що є основною термоядерною зброєю стратегічних ядерних сил США. За даними ЗМІ, майже 20 ядерних бомб типу B61 знаходяться на складах німецької військово-повітряної бази в Бюхелі. У Бельгії на базі ВПС у Клейне-Брогелі також знаходяться 20 таких бомб. По 90 ядерних боезарядів США розміщені в Італії та Туреччині. Є вони й на території Нідерландів.

ГІЛЛАРІ КЛІНТОН:
«РОСІЯ – ЦЕ ПРОБЛЕМА
ДЛЯ США»

Кандидат у президенти США від Демократичної партії Гіларі Клінтон назвала Росію проблемою для Сполучених Штатів. Про це вона заявила під час другого раунду передвиборних дебатів серед претендентів на президентську посаду від Демократичної партії, які відбулися 15 листопада в місті Демойн (штат Айова).

«У нас є проблеми з Росією. Днями в Росії було показано по телебаченню дистанційно керований автоматичний підводний човен, здатний нести ядерну зброю», – сказала Клінтон. У той же час загрозою для національної безпеки США вона Росію не назвала.

Також в одному ряду з Росією Клінтон згадала Китай, вживши по відношенню до цієї країни слово «виклик».

У теледебатах брали також участь суперники Гіларі Клінтон на передвиборчих перегонах – сенатор від штату Вермонт Берні Сандерс та экс-губернатор штату Мериленд Мартін О'Меллі. Дебати почалися з хвилини мовчання в пам'ять про жертви терактів в Парижі, і темі боротьби з тероризмом було присвячено першу частину дискусії.

ВІКТОРІЯ НУЛАНД:
«МИ НЕ ПОВИННІ
ЗАБУВАТИ МАЙДАН»

Виступаючи у вівторок, 17 листопада, на Берлінській конференції з безпеки помічниця державного секретаря США з питань Європи та Євразії Вікторія Нуланд заявила, що «відповідь на теракти в Парижі та криза із сирійськими мігрантами, як і інші кризи, що ми пережили, нагадує нам, що ми сильніші як трансатлантичне співтовариство, коли ми дотримуємось наших цінностей, розділяємо тягар і витрати та балансуємо наші дипломатичні, військові й економічні інструменти».

«Це спрацювало на Балканах в 1990-х роках, в Афганістані після 11 вересня 2001 року, в боротьбі з лихоманкою Ебола, і в даний час, коли США прагнуть підтримати Україну й захистити її від російської агресії на Сході».

Навіть коли ми зосереджені на ІДІЛ, ми не повинні забувати, що всього два роки тому майже один мільйон українців стояв протягом декількох днів і тижнів у снігу на Майдані, вимагаючи від свого уряду дати їм те, що ми маємо: людську гідність, демократію, некорумпований уряд, справедливість. Коли Янукович повернувся спиною до Європи, українці не погодилися на те, щоб бути позбавлені вибору. Але це було неприйнятно як для Януковича, так і для Кремля, який зустрів вимогу українського народу окупацією, танками, ракетами, комплексами «Бук», підтримкою сепаратистів, саботажем і брехливою пропагандою», – сказала Вікторія Нуланд.

БІЛИЙ ДІМ
ПРО ДЕПОРТАЦІЙНИЙ
ПЛАН ТРАМПА

Президент США Барак Обама заявив, що план кандидата-республіканця Дональда Трампа про масову депортацію нелегальних іммігрантів – нереалістичний і не відповідає американському духу.

«Що стосується ідеї депортувати 12 мільйонів людей з нашої країни – по-перше, я не уявляю, звідки Трамп збирається брати на це гроші. На реалізацію цього плану підуть сотні мільярдів доларів», – сказав Обама в інтерв'ю ABC News, фрагменти якого опублікував канал.

«Уявіть, як по всьому світу замиготять картинки того, як ми відбираємо у дітей їхніх батьків, від-

правляючи їх в місця ув'язнення і систематично висилаючи з країни, – заявив президент. – Ніхто не думає, що це реалістичний план. Але що ще важливіше, це не відповідає нашому національному духу».

Будівельний магнат Трамп, що займає лідируючі позиції серед претендентів на республіканську президентську номінацію, закликає депортувати нелегальних іммігрантів і заявляє, що змусить уряд Мексики заплатити за будівництво стіни на американсько-мексиканському кордоні.

Імміграційне питання постало клином між латиноамериканцями, які стають дедалі впливовішим блоком виборців, і республіканцями, багато з яких жорстко ставляться до нелегальної імміграції, що пішло на користь демократам. Більшість нелегальних іммігрантів, яких у США налічується майже 12 мільйонів, є вихідцями з латиноамериканських країн.

ГОРНЯТКО КАВИ Й
ОДЕРЖИМІ КЛЕРИКАЛИ

Святковий дизайн паперових горняток для кави мережі Starbucks став предметом запальної дискусії в американських ЗМІ та соціальних мережах. Кожного листопада, починаючи з 1997 року, мережа кав'ярень Starbucks запроваджує спеціальну святкову тару, присвячену зимовим святкам. У різні роки на паперових горнятках з'являлись візерунки у вигляді сніжинок, оленів, сніговиків та різні декоративні орнаменти. Натомість, у 2015-му Starbucks обмежилась червоним кольором. У компанії це пояснили бажанням «заохотити креативність самих поціновувачів кави».

Таке рішення компанії обурило деяких американців, які побачили у відмові Starbucks від святкових горняток наступ на традиції США та бажання компанії просунути культуру політкоректності, яка полягає в тому, щоб уникати образ расових, релігійних, культурних чи інших груп. Такі «діячі» вважають, що свято Різдва і навіть різдвяна ялинка ображають почуття мусульманів. Дуже скоро протест очолили релігійні діячі. Наприклад, відомий проповідник Джошуа Фюрстайн, який має понад 1,8 мільйона послідовників, заявив, що Starbucks «усунув Різдво з горняток, бо ненавидить Христа».

Дискусія з паперовими горнятками досягла такого рівня, що не оминула уваги Дональда Трампа, головного претендента на президентську номінацію від Республіканської партії. Політик-мільярдер, чия прямолінійність імпонує багатьом виборцям, розкритикував Starbucks та пригрозив не продовжувати компанії оренду в будівлі Trump Tower у Мангетені.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

БОЛИТЬ!

Називаючи речі своїми іменами, можна зрозуміти, в якому жахливому глухому куті ми опинилися й чи можливо з нього виборсатися. При цьому важливо пам'ятати: держава з президентом-олігархом та олігархічним урядом не має майбутнього. Справді, антинародний, пов'язаний з фінансово-промисловими угрупованнями тисячами зв'язків, уряд привів країну до краху. Іншого варіанту й не могло бути в нерозвиненої молоді країни з відсталою промисловістю, застухаючою розбалансованою економікою, падаючим ВВП, галопуючою інфляцією, зuboжним населенням та з правлячою верхівкою, яка гендлює з окупантами, корумпованим «правосуддям», сидючи на голці зовнішніх запозичень.

Модель держави, узаконена Леонідом Кучмою, вичерпала себе, навіть не переживши свого хрещеного батька. Держава приступила до похирання самої себе, почавши зі своєї головної складової – з народу. Продажні «вожді», служителі Системи, заморозили зарплати й пенсії, одночасно збільшивши тарифи й ціни, намагаючись таким чином наповнити розкрадений ними ж бюджет.

І це відбувається на тлі боротьби з волонтерами, справжніми патріотами, коли проти них масово стали застосовуватися обшуки, арешти та інші методи тиску. Олігархія повністю розкрила свою антинародну сутність.

Чому наш народ все це терпить? Тому що він занадто свідомий, чи тому що «недоумкуватий»? І те, і інше. А якщо точніше, то шийуть в дурні його свідомо ті, хто прилаштувався біля головного корита. Ім розумний народ не потрібен, бо він збагне, що до чого, й усуне штучно створені перешкоди на шляху до справжнього українського дня, коли ми прокинемося в нашій, українській державі.

Вихід у олігархії один: вдаватися до словесного поносу або словесної еквилибристики, плутати сліди, брехати, засмічуючи людям голови так, щоб вони взагалі перестали розуміти, що відбувається, щоб самій якомога довше залишатися при владі. Недомовки, підміна понять, заміна суті масою другорядних деталей, витіснення важливих тем різноманітними шоу, отуплюючими «красивостями» й штучно викликаними емоціями, напівправа й відверта брехня заповнили ефір.

Деякі люди перестали дивитися «5-й канал» тільки тому, що там на екрані почепили чужий, а тому неприродний для нашої країни слоган: «Україна uber alles» (Україна – понад усе!).

Жадібних, аморальних, злодійкуватих людей зазвичай не підпускають до влади на гарматний постріл. Але кучмівська кланово-олігархічна модель Системи їх не просто допустила, вона сприяє їхньому просуванню нагору, забезпечуючи собі стійкість і процвітання. А народу – бідність і злидні, державі – поступове розкладання і крах.

Середній же українець мовчить. Він не обізнаний у політиці, йому втовкмачили в голову, що політика брудна справа, не для нього. Він не усвідомлює, що брудною політику роблять

Без капіталізму немає демократії. Жодну соціалістичну державу назвати демократичною не можна. Що за вибори були в СРСР з одного призначеного з партійного олімпу кандидата? А у нас, де на одне місце претендує інколи десять кандидатів, – це вже демократія?

Уточнюємо. Перш за все, в стародавній Греції «демосом» вважався не весь народ, а тільки чоловіки, які могли приймати рішення. Не жінки, не раби й не охлос. А тільки ті, хто володів певною сумою знань.

КОЛИ Ж НАСТАНЕ УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ?

брудні політики, він не знає, як виправити обставини й чи можна їх виправити взагалі.

Він не розуміє, що відбувається в країні, чому після кожних виборів, де він голосує «як треба», жити стає дедалі гірше, і чому навіть поляки, наші найвідданіші друзі, починають холодношати до проблем України. Йому просто «забули» сказати, що в Польщі немає олігархів, і поляки практично відразу після падіння комунізму почали реформувати свою країну.

Наш обиватель ще не може повірити в те, що його тримають тільки за робочу скотину, але він вже розумівся бути громадянином, він забув, що означає ним бути. Залюбки скороченням, місцеві мафіозі привчили його мало не плазувати на череві. Він змушений служити вірою й правдою цим «годувальникам», що зневажають закони. Він на відмінно знає лиш те, що йому дозволено – за кого слід голосувати, й кому підкорятися.

Пригнічує те, що деякі мислячі, творчі люди, представники інтелігенції – лікарі, вчителі, інженери, які за визначенням повинні бути на голову вище «пересічного» громадянина, часто виявляються в повному невіданні про сутність того, що відбувається.

Багато з них, особливо на Сході та Півдні країни, цілком серйозно стверджують, що Росія не агресор, Ахметов – рятівник окупованої частини Донбасу, а краща партія – це Партія регіонів.

До речі, це добре показали останні місцеві вибори. Людей остаточно заплутали. Ясно, що всі не можуть і не повинні знати всього. Але ті, що йдуть в авангарді суспільства, зобов'язані орієнтуватися в тому, що відбувається.

Так, деякі з них роз'їхалися по закордонах, інші підготовуються в олігархів, треті живуть на випадкових заробітках. От і все. Сидимо по норах, чекаємо, коли нам доставлять наше вільне щасливе життя прямо додому.

Стосовно нас, нинішніх, де переважна частина не має поняття ані про програми кандидатів, ані про самих кандидатів, ані про те, хто їх спонсорує, і, отже, кому вони будуть «відбивати бабки» в разі обрання, виходить, що обирає не демос, а «охлос».

Так що у нас виборча система організована не як демократична, а як охлократична. Але головна проблема в тому, що вибирати дають тільки з обойм фінансово-промислових угруповань, тобто, з олігархічних обойм.

Це, по-вашому, демократія?! Іноді, правда, через жорстке сито відбору вдається прорватися особливо настирливим самовисуванцям, проте погоди вони не роблять і Системі не загрожують. Навпаки, своєю критикою влади вони підтримують у народі ілюзію демократії.

Капіталізм без конкуренції не працює. Для підприємців, які не наближені до влади, рядових буржуа, будь-який відступ від законів веде до втрати прибутків.

При цьому добре налагоджене антимонопольне законодавство не дозволяє чинити свавілля на ринку, а виробники вимушені завойовувати довіру споживача доступною ціною й доброю якістю товару.

Олігархія ж заробляє за рахунок привілеїв, які дає їй влада. Саме звідси «ростуть ноги» корупції. Відповідно, жодний олігарх, будь він хоч самим президентом, реально боротися з корупцією не буде. Бо це все одно, що пляти сучок, на якому сидиш. Це буде або імітація боротьби, або розправа з конкурентами. Тому буржуазії, середньому класу, потрібні закони, а олігархії – можливість їх обходити.

Монополізм, який «узаконили» фінансово-промислові групи, неминуче веде до підвищення цін, зuboжіння населення, загинання й стагнації економіки. «Останній дзвінок» пролунав ще за Януковича. І в тому, що третій Майдан ще не вибухнув, заслуга нашого недосвідченого в боротьбі за свої права смиренного народу.

Доки президентом України буде олігарх, годі й думати виборсатися бодай на якісь цивілізовані обрії

Кепсько людям – кепсько країні, добре людям – добре країні. Логіка й послідовність станів тільки така. Не можна побудувати сильну країну руками нещасних знедолених громадян.

Вклади в людину вигідно, професіонали це добре знають. А наша правляча верхівка продовжує втоптувати людей у злидні й безправ'я, не розуміючи, що тим самим позбавляє країну найменшого шансу на розвиток.

Добробут держави забезпечують не ті гроші, які вона споживає сама, а ті, які вона залишає громадянам. Інакше жодного розвитку країни не виходить. Жодних реформ, жодних перспектив у країні не буде. А будуть ті ж фінансово-промислові угруповання, клани, корупція, подальше розкладання й занепад країни з бідним та нужденним населенням. Хотіли цього? Отримайте. Ах, ви не хотіли, не знали... Ну, то йдіть, почитіться.

При цьому в своєму соціальному, моральному, «людському» розвитку наш народ далеко випередив владу. І тим, хто брав участь у Майдані, захисникам України, учасникам війни на Донбасі, волонтерам і всім, хто допомагав у війні з російським агресором, честь і хвала. Багато з них загинули або постраждали на війні, і всі вони заслуговують нашої найглибшої поваги та вдячності.

Але! Якби вони свого часу краще розібралися в системі управління нашою державою, якби детально вивчили біографію Петра Порошенка, то не допустили б олігархів до влади як під час Майдану, так і відразу після нього. І тоді чистити смердючі авгієві стайні держави, до чищення яких фактично ще й не приступали, було б значно легше.

Ціна знань в наш час незмірно зросла порівняно навіть з недавнім минулим, бо значно зросла ціна помилок від незнання. Дух просвіти, пізнання, елементарної освіченості – ось завдання, з вирішенням якого може початися рух суспільства до розвитку та процвітання.

Тільки після засвоєння хоча б основ системи знань про навко-

лишній світ, суспільство і місце в ньому людини, формується світогляд, який дає можливість бачити загальну картину світу.

Тоді легко буде відрізнити «Гегеля від Бебеля, Бебеля від Бабеля», і так далі, аж до «президента від олігарха». Тоді вже легше буде збагнути, «яку державу нам будувати».

Чим колись так сильно цікавився звиклий до постійних підказок суфлерів-холуїв обмежений і малоосвічений Кучма. При цьому, бажано, щоб нові лідери, «вчителі нації», володіли не лише аналітичним, але й понятійним мисленням.

Нагадаємо педагогічну мудрість: «Учитель перестає бути вчителем, коли перестає вчитися». Доповнимо: громадянин перестає бути громадянином, коли перестає розуміти, в якому суспільстві він живе. Бути громадянином дуже відповідально. Це означає, що треба відповідати не тільки за себе й свою родину, але й за свою країну. «Якщо не я, то хто?» – з такими словами справжні громадяни йшли захищати Україну від загарбників.

Настав час й іншим громадянам попрацювати на спільне майбутнє: очистити напіврозкладений державний апарат від накипу й слизу, максимально скоротивши і спростивши його, – завдання не менш важливе і складне, ніж відстояти незалежність країни.

Вектор життя країни, як і окремої людини, повинен бути спрямований у майбутнє. Тому необхідно навчитися прогнозувати й творити майбутнє. Тому що термін нинішніх владомощів-мародерів, схоже, добігає кінця, а перед кінцем опір фінансово-промислових та організованих злочинних (що в Україні є фактично одним і тим самим) угруповань не слабшатиме, він тільки посилюється. Адже нинішні можновладці для того й рвалися до владних кабінетів, аби звідти поповнювати свої рахунки в офшорах, трансформуючи ніким не контролювану владу у великі гроші.

Андрій Прилоус

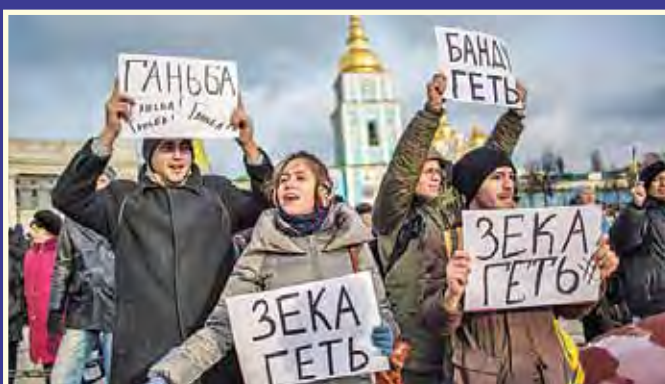
«Після революції»

Є В РЕВОЛЮЦІЇ ПОЧАТОК, НЕМАЄ В РЕВОЛЮЦІЇ КІНЦЯ

Революція Гідності, яка стала переломною точкою в новітній українській історії почалася з безперспективного, на перший погляд, заклику журналіста Мустафи Наєма в інтернеті, який він без надії на підтримку написав 21 листопада 2013 року: «Зустрічаємося об 11:30 вечора під монументом Незалежності. Одягайтеся тепло, беріть парасольки, чай, каву, гарний настрій і друзів». Але вимучене роками диктатури Януковича, наелектризоване суспільство

негайно відгукнулося на цей заклик. Вже ввечері 21 листопада на Майдані Незалежності зібралось до 2 тисяч мітингувальників. З кожним днем їхня кількість збільшувалася. Обдурена клікою Януковича Україна, яку він позбавив європейського майбутнього, відмовившись за наказом Путіна підписувати угоду про асоціацію з Євросоюзом, повставала. Далі було жорстоке побиття молодих українців і українок 30 листопада, мільйонний Майдан, барикади, запалені автопокришки, розібрана бруківка, битви з озброєним «Бер-

кутом» на Інститутській і Грушевського, розстріл майданівців, утеча диктатора до свого московського господаря, жалоба за загиблєю Небесною сотнею й Перемога! Але чи є сьогодні, два роки потому, відчуття остаточної перемоги України в цьому безкінечному герці з негідниками, які один за одним всаджувалися в президентське крісло? Ні, немає! І знову бродить Україною привид революції, знову чекає вона нового Наєма, який закликає, який поведе. Воістину, є в революції початок, немає в революції кінця.

ГРОМАДА І ТЕАТР

Кожного разу, коли народний артист України, знаний не тільки в нашій громаді, а й далеко за її межами театральний режисер Іван Бернацький збирається показати свою чергову виставу, український

Відома акторська істина: якщо хочеш добре зіграти роль, поживи її життям, «помри» і перевтілюйся, влізь у її шкуру. Кажуть, що деякі великі актори так влізали в шкуру своїх героїв, що божеволіли. Іван Бернацький не доводить своїх учнів до божевілля, але так готує їх до вистави, що вони перестають бути аматорами, перестають грати ролі, а проживають їх на сцені. Дивлячись, наприклад, на гру Христини Місюк (Маври), важко повірити, що це звичайна дівчина з нашої громади. Здається, що це справді Мавра прийшла на виставу, аби згадати свою молодість і своє горе. Так само Ольга Панько в ролі Тетяни – ну, немає навіть тіні аматорства. Професійний актор-закорічанин, Іван Бер-

Іван Бернацький у ролі старого цигана-музики Андронаті та Володимир Левицький – у ролі чоловіка Маври, старшини-цигана Радю

МИСТЕЦТВО ПРОСЛАВЛЯТИ ЛЮБОВ

14 й 15 листопада в театрі народного артиста України Івана Бернацького в Нью-Йорку відбулася прем'єра за повістю Ольги Кобилянської «У неділю рано зілля копала...»

Нью-Йорк завмирає в передчутті чогось незвичного, яке розрадить сірі будні й подарує спраглим душам справжнє свято. Так було й цього разу. Як тільки в тутешніх українських газетах з'явилася реклама про прем'єру вистави за повістю Ольги Кобилянської «У неділю рано зілля копала...», в нашій редакції залунали дзвінки. «Що це буде? Хто гратиме? Чи ставив він щось подібне до того?» – розпитували люди. І цей ажіотаж цілком пояснюваний. Адже Іван Бернацький своїми постановками «Гайдамаків» зарекомендував себе як режисер-новатор, як майстер, який з артистів-аматорів ліпить справжніх професіоналів.

І це справді диво. От спробуйте зупинити першого ліпшого перехожого й запропонуйте йому грати в театрі. Він покрутить вам пальцем біля скроні, позаяк для того, щоб грати в театрі, треба мати талант від Бога й довго вчитися. Іван Бернацький же не зупиняє перехожих, але зупиняє свій професійний погляд на хлопцях і дівчатах, молодіцях і дядьках серед тутешньої української громади. І безпомилково вибирає з них справжні таланти.

Хоч без науки тут теж не обійтися. Науки цілеспрямованої, повсякденної, важкої. Подивившись виставу, я подумки уявив собі, скільки треба часу, енергії, здоров'я, аби навчити цих самодіяльних акторів рухатися на сцені, промовляти текст, грати, імітувати, лицедіяти. Притому робити все це так, аби не помітив глядач, аби був упевнений, що перед ним справжній Гриць, справжня Мавра і справжня Туркinya.

Мавра (Христина Мисюк) та Тетяна (Ольга Панько)

нацький грає у виставі старого цигана Андронаті у цілковитій гармонії з іншими акторами його театру. Не відчувається дисонансу, здається, що ця трупа грає цю виставу давно і саме в такому складі. Це, мабуть, і є ознакою високого класу театральної режисури.

Іван Бернацький називає Ольгу Кобилянську своєю улюбленою авторкою. А її повість «У неділю зілля копала...» – гімном любові. Саме любові, а не кохання, позаяк кохання – це лише один з проявів любові. У повісті ж Ольги Кобилянської любов проявляється не лише в стосунках між дівчиною й хлопцем, а й матері до сина, батька до доньки, діда до внука... Велике ж кохання відтінюється в повісті зрадою.

Краса любові багатьма розуміється як вірність, без неї неможливе справжнє, щире кохання. Людина органічно не може сприймати факту зради інакше, як негативно, чим би вона не прикривалася і не виправдовувалася, бо зрада є потворна і протиставлена красі.

Цей аспект кохання постійно хвилює людські душі, не лишає байдужою жодну людину. Звісно, що й у літературі тема любові та зради – чи не найпоширеніша та найбагатіша для творчого вияву митця. Кожен письменник, який бодай раз торкався проблеми зради в коханні, здебільшого оцінює ситуацію через суб'єктивне сприйняття жорстокого конфлікту в сто-

сунках, яке виносить із власного життєвого досвіду. На жаль, цей сумний досвід має чи не кожна людина, не беручи до уваги навіть вік. Тож тема зради в коханні завжди хвилювала й продовжує бентежити розум усіх представників письменства, світового та вітчизняного.

Яскрава представниця української літератури Ольга Кобилянська не могла оминути своєю творчою увагою найболючішу сторінку людських стосунків, адже сама, будучи жінкою з тонкою духовною організацією, дуже чутливо реагувала на всі вияви кохання як у власному житті, так і в опоетизованих прикладах із художньої літератури та фольклору.

Повість «У неділю рано зілля копала...», написана у 1908 році, визначається літературознавцями як один з найцікавіших у сюжетному та художньому плані серед творів О. Кобилянської. Твір розпочинається пісню «Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці», таким чином вже з перших рядків готуючи читача до трагічних подій, які принесе із собою кохання. Яскравий народно-поетичний струмінь, фольклорна поетика, гуцульський колорит, сила образів, взятих із самої гущавини народного життя, змушує зануритись і одразу відчувати всю неперевершеність творчої майстерності О. Кобилянської, тонкий психологізм її персонажів, глибину вируючих почуттів.

Письменниця сама визначила жанр своєї повісті як оповідання, однак робота над розкриттям образів виявилася настільки захоплюючою, що обсяг твору вийшов набагато більшим, тож за літературознавчими поняттями є повістю.

О. Кобилянська вносить у твір власні визначальні риси у вигляді романтичного тла розвитку бурхливих подій, шаленого кохання та сильних почуттів, на якому розгортаються події повісті, і переносить дію в оточення дивовижної, мальовничої природи Карпат. Також оригінальним є те, що основна дія обіграна навколо циганського середовища, прив'язана до циганського фольклору: мати Гриця – циганка. Письменниця таким чином ускладнює фабулу й проблематику повісті.

За змістом повісті, мати Гриця є циганкою, що стала невірною своєму чоловікові, і цей гріх став причиною роздвоєності душі хлопця. Таким

чином, син став відповідальним за гріх своїх батьків. Також у повісті наявний мотив потягу до вільного циганського життя, він проходить наскрізною думкою через увесь твір, змушуючи Гриця душею рватися у мандри, адже кличе циганська кров.

Таким чином, О. Кобилянська у власній інтерпретації народної балади намагається відійти від легендарного образу якнайдалі, створюючи новий образ талановитої дівчини, замінюючи навіть ім'я головної героїні. Письменниця уводить читача в нове для нього середовище гуцулів, більш того, майстерно доповнює етнічний колорит циганськими мотивами.

Іван Бернацький, беручи повість Ольги Кобилянської до постановки, не просто механічно передає її фабулу й сюжет, а доповнює арсеналом своєї творчої майстерності. Він вводить у гру не одну стару циганку, а відразу три (їх блискуче грають Оксана Бавдис, Христина Місюк і Оксана Вовк). Кожна актриса вкладає при цьому щось своє і на виході виходить випуклий образ героїні Кобилянської, який і на сцені неоднозначний, з таємницею, багатоплановий. Так само з Маврами молодими (Христина Баланецька й Любов Пилипонюк) й Маврами старими (Христина Місюк, Оксана Вовк), з молодою циганкою Мидорою (Марія Пруська й Христина Рябокін), з Тетяною (Ольга Панько, Марія Пруська), Насткою Кривинуковою (Оксана Гап'юк і Любов Пилипонюк) і, нарешті, Грицем (Петро Лотоцький і Сергій Тарновецький).

Зміна виконавців головних ролей прямо під час спектаклю дають дивовижне відчуття реального життя. Цю свою знахідку Іван Бернацький використовував і при постановці Шевченкових «Гайдамаків». Але у виставі за повістю Ольги Кобилянської ця знахідка відіграла значущішу роль, оскільки емоційний накал самої вистави більш приземлений, більш людський, більш зрозумілий нам, сучасникам.

При змалюванні образу Гриця О. Кобилянська відповідно до народної пісні показує, що він одночасно любить двох дівчат протилежної вдачі. І це не випадково. Він сам у собі усвідомлює певну роздвоєність, його одночасно тягне до мандрів, вільного життя та спокійного, розміреного існування на землі. Навіть зовнішність героя нестандартна: поєднання блакитних очей і чорного волосся створює ніби взаємовиключні риси зовнішності, проте надзвичайно привабливі. Таким чином, синьоока Настка і чорноброва Тетяна Туркиня немов символізують дві сторони Грицевої душі, втілюють його роздвоєність.

Іван Бернацький підкреслює цю роздвоєність не тільки текстом і грою актора, а й введенням в дію відразу двох виконавців ролі Гриця. Один

Туркиня (Марія Пруська) та Гриць (Сергій Тарновецький)

з них (Петро Лотоцький) грає так, що притаманно тільки одній іпостасі Гриця, а другий – так, що належить іншій. У такий спосіб роздвоєність Гриця, його коливання між Насткою й Тетяною надзвичайно виразно виражаються.

Розкриваючи багатства душі головних героїв повісті Туркині й Гриця, що розвинулись завдяки коханням, О. Кобилянська, так само як пізніше Леся Українка в «Лісовій пісні», М. Коцюбинський в «Тінях забутих предків», романтизує чисте кохання своїх героїв. Свою героїню Тетяну, просту дівчину з народу, О. Кобилянська підносить до ідеалу і водночас через цей образ виражає свою думку: без справжнього щастя не варто жити.

Іван Бернацький своїми режисерськими знахідками доповнює видатну українську письменницю, висловлюючи

Дончукова (Людмила Грабовська), Гриць (Петро Лотоцький) і заможний ґазда Михайло Дончук (Юрій Михайлів)

Квіти й бурхливі овації від вдячних глядачів

виставою свою думку: у світі завжди перемагає любов. Мистецтво прославляти любов базується в нього не тільки на прекрасному літературному матеріалі, а й на підборі костюмів, музики, освітлення. Все підкреслює основний задум – прославити любов.

Я бачив у залі заплаканих жінок, коли стало ясно, що в намаганнях зберегти свою любов дівчина дає коханому напій з отруйним зіллям, сподіваючись, що приворожила його навіки до себе...

І прикінцевий акт вистави, коли старий Андронаті виголошує простими словами великі філософські істини, виглядає як напучування людям жити по правді, як гімн любові, яка завжди перемагає. Бо не дарма сказано в Біблії, що навіть Бог є любов'ю.

Окрім вже перелічених акторів, у виставі чудово грали: Володимир Левицький (Раду, чоловік Маври), Зоряна Бабій (Іваниха Дубиха), Юрій Михайлів (заможний ґазда Михайло Дончук), Людмила Грабовська (дружина Дончука). Окремим виконавцем у виставі була неймовірна музика українського

композитора Тараса Терлецького, без якої вистава втратила б свою значущість. Так само вона не важила б так багато на терезах театральної майстерності, якби не костюми з колекції Івана Бернацького та дизайнерки Тетяни Доманської. Не відбулася б вистава й без художників-постановників Богдана Копистянського та Станіслава Терентьєва. Їй багато бракувало б і без зусиль асистента режисера Оксани Бавдис, звукорежисера Станіслава Терентьєва й режисера по світлу Ніни Терентьєвої.

Спонсорами прем'єри виступили Українська Федеральна Кооператива «Самопоміч» в Нью-Йорку та Український Народний дім.

Валентин Лабунський
Фото Романа Осташа

HOME EQUITY LINE-OF-CREDIT

6 Month

Introductory Rate

2.75%

APR*

Кредитна лінія під заклад хати!

До \$150,000. Жодних коштів.

2.75% на перші 6 місяців.

Телефонуйте (973) 471-0700, ext.117

No Closing Costs

www.bankuke.com

1 888 BANK UKE

Principal Office: 851 Allwood Rd., Clifton 07012
Botany Village Office: 237 Dayton Ave., Clifton 07011(973) 471-0700
(973) 772-0620

*Rates are effective October 29, 2015 and are subject to change without notice. Offer is for qualified borrowers, subject to credit approval. Limited to primary owner-occupied 1-4 family residences. First or Second Lien Position, up to \$150,000, with a combined Loan to Value (CLTV) of 75%. After you have had six (6) complete billing cycles at the fixed rate, rate goes to Prime Rate + Zero (3.25 Prime Rate). Thereafter, the rate will be set monthly, at the highest Prime Rate (as published on the last business day of each month in The Wall Street Journal WSI Prime Rate), subject to rate floor of 3.250% and rate ceiling of 18.000%. Payments do not include applicable taxes and insurance, which, if applicable, will make your payment obligation greater. Offer subject to change. Certain other restrictions may apply.

ART AT THE INSTITUTE NEW PERSPECTIVES: 8 CONTEMPORARY ARTISTS FROM UKRAINE

Mikhailo Deyak, Tatyana Malinovska,
Mykola Matsenko, Roman Minin,
Stepan Ryabchenko, Oleg Tistol,
Anna Valieva, and Artem Volokitin

December 1-20, 2015

UKRAINIAN INSTITUTE OF AMERICA

2 East 79th Street, New York, NY 10075

Tel: 212-288-8660 • www.ukrainianinstitute.org

Страхування життя на 10-річний термін*

- Мінімальна вартість поліси — \$20,000
- Доступне для осіб від 16 до 85 років
- У штаті Меріленд видається особам у віці від 46 до 85 років
- Вкладки незмінні протягом 10 років

ВІК	Чоловіки не-курці	Жінки не-курці
35	\$10.33	\$9.45
40	\$12.86	\$11.11
45	\$17.33	\$14.18
50	\$24.68	\$18.29
55	\$34.83	\$24.15

Щомісячні вкладки для поліси в \$100,000

Миттєвий обрахунок
щомісячних вкладок:

888-538-2833

* Доступне не в усіх штатах.

Страхування життя? — Доступні ціни!

Страхування життя на термін забезпечує
Ваші потреби в страхуванні життя,
захищаючи Вас і Вашу сім'ю на визначений
період часу.

10 причин купити
страховку життя
на визначений термін:

1. Ви маєте власне помешкання
2. Ви маєте борги
3. Одруження
4. Новонароджена дитина
5. Ви купуєте більше помешкання
6. Заохочення
7. Поповнення родини
8. Нова праця
9. Ви овдовіли чи розвелися
10. Вихід на пенсію

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Загальні інформації — 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ЩОРІЧНА ПАНАХИДА ПАМ'ЯТІ

за жертвами Голодомору- геноциду
1932-1933-х років в Україні
у соборі Святого Патрика в Нью-Йорку

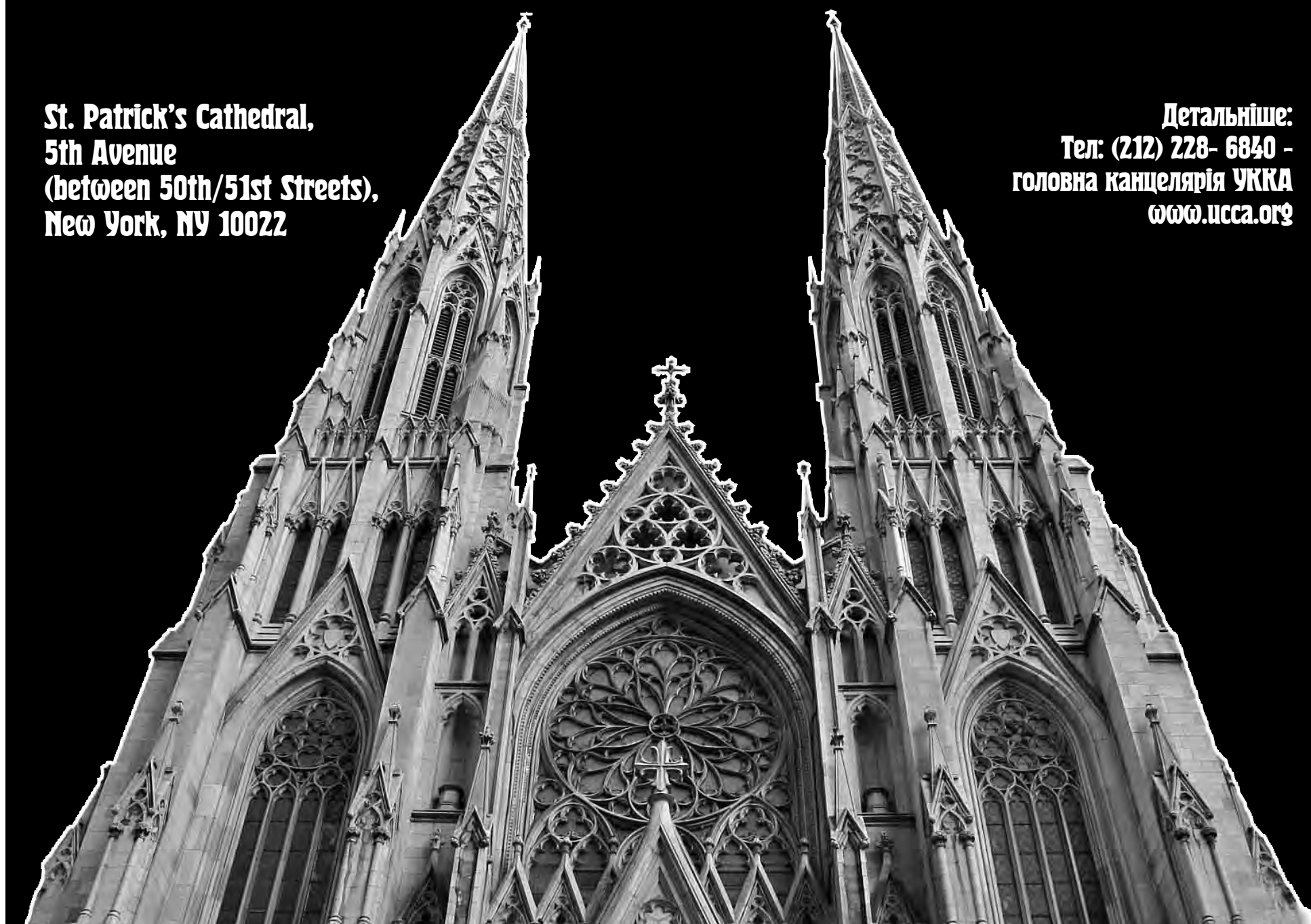
за участі хору «ДУМКА»

Holodomor Commemoration - St. Patrick's Cathedral NYC

21 листопада, в суботу
початок – о 1:00 годині по полудні

St. Patrick's Cathedral,
5th Avenue
(between 50th/51st Streets),
New York, NY 10022

Детальніше:
Тел: (212) 228- 6840 -
головна канцелярія УККА
www.ucca.org

В УКРАЇНІ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО
ВИСЛОВИВ СПІВЧУТТЯ
ФРАНЦУЗЬКОМУ НАРОДУ

Президент України Петро Порошенко та прем'єр-міністр Арсеній Яценюк висловили співчуття та підтримку французькому народові в зв'язку із серією терорактів у Парижі. Про це вони написали у своїх сторінках у Twitter.

«Глибоко шокований трагедією в Парижі. Тероризм – наш спільний ворог. Солідарний з народом Франції», – написав український президент. А прем'єр написав такі слова: «Жахливі повідомлення з Франції. Найглибші співчуття родинам загиблих і постраждалим. Україна підтримує Францію в цю трагічну пору як друг і союзник».

Кияни також вшанували жертв терактів у Парижі покладанням квітів та запалюванням свічок біля посольства Франції на вулиці Рейтарській у Києві.

Тим часом, Петро Порошенко заявив про зростання терористичної загрози, зокрема і в Україні. Про це він сказав після голосування на одній з виборчих дільниць Києва у неділю, 15 листопада. «У нас нині з'явилися нові загрози, оскільки після жахливої атаки в Парижі ми отримали інформацію про можливі зв'язки ісламських терористів з тими, хто перебуває в Україні», – заявив Порошенко й нагадав про своє недавнє доручення посилити заходи безпеки і «опрацювати ризики».

ДРУГИЙ ТУР МІСЦЕВИХ
ВИБОРІВ

У неділю, 15 листопада, в Україні відбувся другий тур виборів міських голів Києва та ще 28 міст України (у 18 обласних центрах і 10 містах обласного значення). Він позначений низькою явкою виборців – за даними громадянської мережі «Опора», загальнонаціональна явка виборців становила всього 34 %. Тобто, фактично мерів 29 українських міст обирала тільки третина їхніх мешканців.

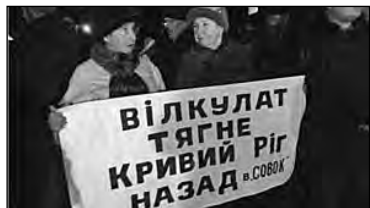
Зокрема, мерами міст України, яких не вдалося обрати в першому турі, стали: Києва – Віталій Кличко (Блок Петра Порошенка), Львова – Андрій Садовий («Самопоміч»), Миколаєва – Олександр Сенкевич («Самопоміч»), Луцька – Микола Романюк (Блок Петра Порошенка), Чернівців – Олек-

сій Каспрук (Народний фронт), Дніпропетровська – Борис Філатов (УКРОП), Івано-Франківська – Руслан Марцинків («Свобода»), Житомира – Сергій Сухомлин (самовисуванець), Чернігова – Владислав Атрошенко (Блок Петра Порошенка), Запоріжжя – Володимир Буряк (самовисуванець), Черкас – Анатолій Бондаренко («Батьківщина»).

«Ці вибори відповідали більшості міжнародних стандартів. Але основний момент, що викликає занепокоєння, – випадки підкупу виборців», – так оцінив другий тур голосування координатор довгострокових спостерігачів місії Європейської мережі організацій зі спостереження за виборами (ENEMO) в Україні Флорін Поенару.

У КРИВОМУ РОЗІ
ГОТУЮТЬ МАЙДАН ЧЕРЕЗ
ФАЛЬСИФІКАЦІЇ

Міська виборча комісія Кривого Рогу не стала розглядати скарги штабу кандидата в мери Юрія Милобога про фальсифікації під час підрахунку голосів, а привела до присяги частину депутатів міськради, аби через них оголосити мером Юрія Вілкула, кандидата від так званого Опозиційного блоку, чинного нині мера, який був відданим прислужником режиму Януковича. Про це на своїй сторінці у Facebook написав депутат Криворізької Ради Єгор Фірсов.

«У Кривому Розі зібралася виборча комісія, яка й далі здебільшого складається з «януচারів». Демократи так і не зробили замін. Збираються не для того, щоб розглянути скарги штабу Милобога, а для того, щоб привести до присяги депутатів і оголосити переможцем олігарха Вілкула», – повідомив він. «Депутати потрібні для якнайшвидшої легітимізації Вілкула. Це незаконний механізм; навіть зібравши депутатів, вони без оприлюднення справжніх підсумків виборів не можуть зробити Вілкула мером. Але намагатися будуть. Перешкодити їм можуть тільки люди, які готують Майдан», – зазначив він.

Тим часом, міська виборча комісія Кривого Рогу оголосила переможцем Ю.Вілкула і він уже склав присягу. Радник міністра внутрішніх справ Зорян Шкіряк заявив, що всю повноту відповідальності за те, що сталося в Кривому Розі, має нести Центральна виборча комісія і особисто її голова, призначенець Януковича Михайло Охендовський, який робить вигляд, що не помічає порушень в Кривому Розі. «Не виключено, що Охендовський може перебувати в корупційній змові безпосередньо з фінансово-політичним кланом Вілкулів, звідси й повна байдужість», – сказав З.Шкіряк.

СУД ВИЗНАВ
НЕЗАКОННИМ ЗНЯТТЯ
З ІГОРЯ МОСІЙЧУКА
НЕДОТОРКАНОСТІ

Вищий адміністративний суд України (ВАСУ) визнав незаконною постанову Верховної Ради про зняття депутатської недоторканності та арешт народного депутата України Ігоря Мосійчука. Таке рішення оголосив 17 листопада суддя.

«Визнати незаконним та скасувати постанову Верховної Ради України про згоду на притягнення до кримінальної відповідальності та арешт народного депутата України Ігоря Мосійчука», – оголосив суддя ВАСУ. Він зазначив, що постанова може бути переглянута Верховним судом у порядку, передбаченому Кодексом адміністративного судочинства після закінчення строку на подання заяви до Верховного суду, якщо таку заяву буде подано.

Захист Мосійчука розраховує отримати це рішення ВАСУ протягом п'яти днів та представити його в Печерський райсуд Києва, який знову розглядає питання про запобіжний захід І.Мосійчуку, якого звільнили зі слідчого ізолятора (СІЗО).

Як відомо, 17 вересня в ході засідання парламенту з трибуни Верховної Ради генеральний прокурор України Віктор Шокін заявив, що правоохоронці розслідують протиправну діяльність Мосійчука та показав у парламенті кадри оперативної відеозйомки, на яких депутат, серед іншого, розповідає своєму співрозмовникові про «розцінки» на депутатські «послуги».

НА ДОНБАСІ ПУТІНСЬКІ
БОЙОВИКИ ЗНОВУ
СТРІЛЯЮТЬ

Президент України Петро Порошенко заявив, що на Сході України відбувається ескалація ситуації, і українські військовики готові стріляти у відповідь.

«Зросла кількість обстрілів, і наша реакція була блискавичною.

Я віддав чіткий наказ: як тільки створюється загроза життю наших воїнів, українські військові мають право відповідати вогнем», – наголосив президент в інтерв'ю українським телеканалам, показаному в неділю, 15 листопада.

Президент зауважив, що українські військовики за останній час знищили чотири диверсійно-розвідувальні групи бойовиків, одна з яких максимально близько піді-

бралася до спостережного пункту Збройних сил України. За його словами, це чергове підтвердження участі представників Росії в терористичних акціях на Сході України.

Від початку вересня в зоні АТО фіксувалося відносно затишшя і майже повна відсутність обстрілів, за винятком поодиноких. Проте вже понад два тижні дедалі частіше повідомляють про випадки порушення режиму припинення вогню. Кілька останніх днів поспіль російсько-терористичні найманці ведуть хаотичний вогонь та проводять обстріли позицій сил АТО на Донецькому, Луганському та Маріупольському напрямках.

ДМИТРО ЯРОШ
ПОДАВ У ВІДСТАВКУ

Народний депутат України Дмитро Ярош заявив про складання повноважень лідера національно-визвольного руху «Правий сектор». «Я змушений відповісти відмовою на пропозицію очолити запропонований конференцією провід та складаю з себе повноваження провідника «Правого сектору», залишаючись націоналістом, державником і революціонером».

Своє рішення він пояснив тим, що його позиція далеко не в усьому збігається з устремліннями частини керівництва «Правого сектору». «Нічого катастрофічного для «Правого сектору» у цій відставці немає: наша організація з моменту свого заснування робила ставку не на особу, а на українську національну ідею та ідеологію українського націоналізму», – сказав Д.Ярош.

При цьому він підкреслив, що не має наміру вступати до інших політичних сил. «Я не розглядав і не розглядаю можливої своєї участі у будь-яких інших політичних та громадських організаціях. Нічого кращого за «Правий сектор», на мою суб'єктивну думку, у XXI сторіччі українці не витворили», – написав Ярош.

Він запропонував учасникам руху «Правий сектор» провести всеукраїнський з'їзд для визначення майбутньої стратегії й тактики руху. Разом з тим, Дмитро Ярош погодився взяти на себе командування штабом Корпусу, 5-им, 8-им батальйонами та батальйоном «Госпітальєри».

ІНОЗЕМЦІ МОЖУТЬ
НА ЗАКОННИХ
ПІДСТАВАХ СЛУЖИТИ В
УКРАЇНСЬКОМУ ВІЙСЬКУ

Законом № 716-VIII, опублікованим 11 листопада в газеті «Урядовий кур'єр», іноземцям та особам без громадянства надається законна можливість служби за контрактом у Збройних Силах України (ЗСУ) та інших військових

формуваннях.

За рахунок іноземців, які увійдуть до лав ЗСУ та інших військових формувань, зменшиться необхідність призову на військову службу під час мобілізації в особливий період громадян України.

6 жовтня Верховна Рада ухвалила Закон «Про внесення змін у деякі законодавчі акти України щодо проходження військової служби в Збройних Силах України іноземцями та особами без громадянства». Згідно з цим законом, іноземці та особи без громадянства, які вперше приймаються на військову службу в ЗСУ, беруть офіційні зобов'язання неухильно дотримуватися Конституції та законів України, сумлінно виконувати обов'язки військової служби.

2016-Й БУДЕ В УКРАЇНІ
РОКОМ АНГЛІЙСЬКОЇ
МОВИ

Президент України Петро Порошенко підписав указ «Про оголошення 2016-го року Роком англійської мови в Україні». Він ухвалив таке рішення, «враховуючи роль англійської мови як мови міжнародного спілкування, з метою сприяння її вивченню та для розширення доступу громадян до світових економічних, соціальних, освітніх і культурних можливостей, які відкриває знання та використання англійської мови, забезпечення інтеграції України до європейського політичного, економічного й науково-освітнього простору, на підтримку програми Go Global, яка визначає вивчення англійської мови одним із пріоритетів стратегії розвитку».

Кабінету міністрів доручено розробити й затвердити комплекс заходів на 2016 та наступні роки, спрямованих на активізацію вивчення громадянами України англійської мови, зокрема передбачивши організацію на базі вищих навчальних закладів курсів із вивчення англійської мови, сприяння розширенню викладання дисциплін англійською мовою, збільшення мережі гуртків у позашкільних навчальних закладах.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

ЗА МЕРТВИХ І ЖИВИХ, І НЕНАРОЖДЕНИХ

8 листопада після відкриття у Вашингтоні пам'ятника жертвам Голодомору 1932-1933-х років в Українській православній церкві Святого Андрія Первозванного в Сілвер Спрінг (штат Мериленд) відбулася панахида за невинно убієнними під час цього геноциду. Разом з вірянами української Америки молилася й перша леді України Марина Порошенко.

Перша леді України М.Порошенко, голова Консисторії УПЦ США, єпископ Даниїл та настоятель храму о. Володимир Стеляк з наймолодшими парафіянами Української православної церкви Св. Андрія Первозванного (Сілвер Спрінг, Мериленд)

Після служби Божої Марина Порошенко зустрілася з українською громадою. У супроводі голови управи й голови сестрицтва церкви Тамари Воробій та дітей-найменших парафіян перша леді відвідала духовний центр храму. Під час спілкування вона мала нагоду більше довідатися про життя української громади Вашингтонської столичної метрополії, яка гуртується довкола церкви Святого Андрія Первозванного й обмінятися думками про наболіле.

Прес-служба УПЦ США

Недільну службу Божу очолив владика Даниїл, глава Консисторії Української православної церкви США, у співслужінні з настоятелем храму о. Володимиром Стеляком і о. Юрієм Касьяновим,

парохом Української православної церкви Святої Трійці в Чіктовага (штат Нью-Йорк). У ній взяли участь понад 300 осіб – парафіян, очевидців Голодомору та гостей з різних штатів США.

ПУСТІТЬ ДІТЕЙ, НЕХАЙ ІДУТЬ ДО МЕНЕ...

11 листопада глава Української греко-католицької церкви (УГКЦ), Патріарх Святослав (Шевчук) відвідав українську католицьку школу Успіння Пресвятої Богородиці в місті Перт Амбой (штат Нью-Джерсі).

Світлина з Патріархом на згадку. Фото Івана Турика

Блаженніший Святослав Прибув до школи разом з архієпископом Стефаном Сорокою, митрополитом Філадельфійським, та отцем Романом Сверданом. У шкільному залі духовного главу УГКЦ, яка об'єднує понад сім мільйонів вірян по цілому світу, зустріли традиційним хлібом-сіллю діти у вишиванках з віршованими словами привітання.

Особливим дарунком для всіх присутніх була коротка програма, приготівлена учнями разом з учителькою Меланією Лоренс, у якій діти розповіли про 50-літню історію школи, її успіхи та фор-

мування християнських і моральних цінностей.

Парафіальна цілоденна початкова школа діє при парафії Успіння Пресвятої Богородиці в місті Перт Амбой ось уже 53 роки. Сьогодні тут навчаються

170 дітей різних національностей – від садочки до 8-го класу. Кожен шкільний день розпочинається з ранішньої молитви. І крім загальнообов'язкових предметів, передбачених американськими освітніми стан-

дартами, тут також вивчають основи релігії та українську мову й історію. Школою опікуються Філадельфійська архієпархія, сестри-місіонерки й отець Іван Турик – парох церкви та адміністратор школи.

Після завершення програми до дітей звернувся Блаженніший Патріарх. Він поділився своїми враженнями про освячення пам'ятника жертвам Голодомору у Вашингтоні й передав вихованцям школи Успіння Пресвятої Богородиці в Америці вітання від учнів школи у Зарваниці на Тернопіллі. Діти з неприхованою цікавістю слухали розповідь Блаженнішого про його покликання до священства, найулюбленішу українську страву – борщ, улюблений вид спорту – футбол, служіння в Україні та Аргентині, зустріч з Папою Франциском, а також ставили різноманітні запитання українською, англійською та іспанською мовами.

Ісус якось сказав: «Пустіть дітей, нехай ідуть до Мене, не бороніть їм». Саме ці слова можуть окреслити зустріч Патріарха Святослава з учнями школи, яка відбувалася в дуже теплій, сімейній атмосфері. Для кожного знайшлося добре слово, щира усмішка чи порада. Патріарх Святослав побажав учням насамперед зростати в Христі та жити за гаслом, про яке нагадує мозаїчна дошка при вході до їхньої школи: «Знати, любити й служити Богові». А також попросив усіх молитися за мир в Україні.

Наприкінці зустрічі заключне слово виголосив директор школи Михайло Шпигульський, у якому подякував Патріархові за такий важливий візит та щире спілкування. Патріарх, у свою чергу, побажав усім присутнім многая літа та уділив патріарше благословення.

Марія Деревенська
Перт-Амбой, Нью-Джерсі

ВІДКРИТИЙ УРОК ДЛЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ АКАДЕМІЇ СВЯТОГО ЮРА

Учні та вчителі академії Святого Юра в Нью-Йорку взяли участь у церемонії відкриття меморіалу пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років «Пшеничне поле», що постав у американській столиці.

15 вихованців академії Святого Юра в супроводі нового директора школи Андрія Стасіва, вчительки історії Лізи Донован, асистентки адміністрації Ірени Савіано та кількох батьків стали свідками відкриття меморіалу жертвам Голодомору в Україні, що був велелюдно освячений у столичному Вашингтоні 7 листопада.

Виступи першої леді України Марини Порошенко, конгресменів Сандера Левіна й Мерсі Каптур, колишньої радниці держсекретаря США Поли Добрянської, свідка Голодомору Олександра Северина та інших

Вихованці академії Святого Юра в супроводі нового директора школи Андрія Стасіва та вчительки історії Лізи Донован під час відкриття у Вашингтоні меморіалу жертвам Голодомору 1932-1933-х років в Україні. Фото Ірени Савіано

важливих осіб, документальні кадри виставки, розгорнутої в центрі головного залізничного вокзалу,

яку вони відвідали, сама атмосфера церемонії стали для учнів академії, серед яких багато неукраїнців, не просто нагодою бути свідком історичної події в житті української Америки й США загалом, а й послужили своєрідним «відкритим уроком», з якого вони довідалися невідомі досі факти.

Багато хто з учнів задокументував подію на фото- та відеокамери, щоб пізніше використати цей матеріал для свого класу з журналістики.

Разом зі своїми вчителями й батьками студенти академії Святого Юра запалили біля підніжжя меморіалу свічки пам'яті, створені спеціально до цієї okazji Іреною Савіано.

Прес-служба
академії Св. Юра
Нью-Йорк

У ГРОМАДІ

ЗУАДК ТРИМАЄТЬСЯ НА ЛЮДЯХ ДОБРОГО СЕРЦЯ

19 вересня Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) відправив до України черговий 40-футовий контейнер з гуманітарною допомогою загальною вагою 11,5 тонни й вартістю приблизно 106 тисяч доларів. Вантаж містив медичну апаратуру й приладдя, чоловічий, жіночий та дитячий одяг, білизну для бійців АТО та інші необхідні речі. Усю цю гуманітарну допомогу було доставлено до київського військового шпиталю та родинам військовиків.

Протягом двох останніх років ЗУАДК наполегливо працює, доставляючи гуманітарну допомогу потребуючим в Україні, а особливо учасникам збройного протистояння з путінськими бойовиками в зоні АТО та їхнім родинам. Завдяки своїм добровольцям, таким як Тетяна Березовська, Дарія Беґей,

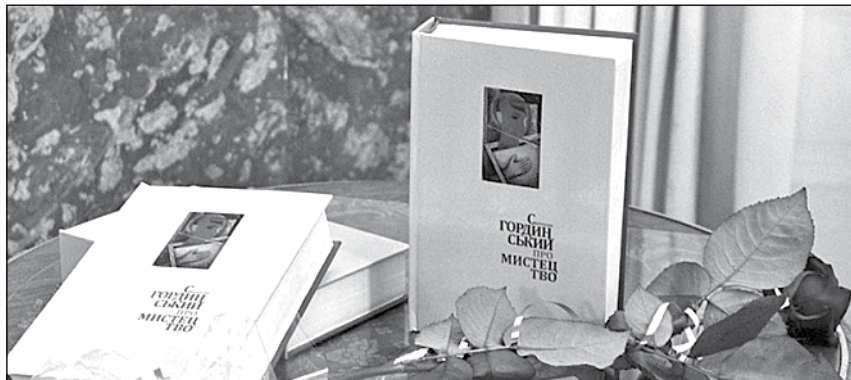
Михайло й Андрій Бокареві, Денис і Наталя Зуйкові, Богдан Ясіновський, Микола Косик, Андрій Микич, Юрко Дужий, Генрі Морріс, Маркіян Бойко, Сергій Львівський, Мотря Бойко-Вотерс, Юрій Наконечний, які готові на кожен заклик ЗУАДКу прийти на допомогу і яким ми невимовно вдячні.

Детальнішу інформацію про діяльність організації, а також про те, як прилучитися до добровільних проектів Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, можна отримати, відвідавши вебсторінку www.uuarc.org

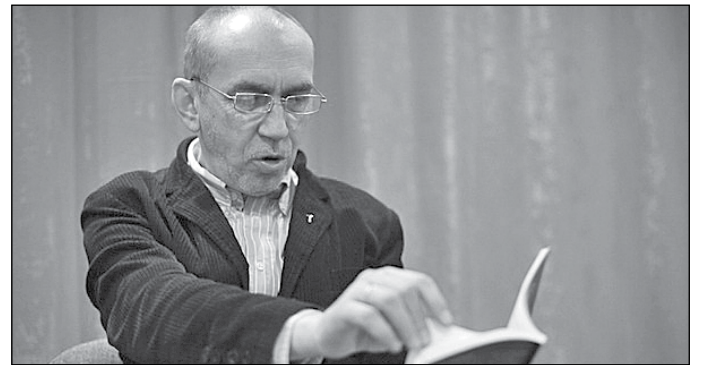
Прес-служба ЗУАДК
Філадельфія

МИТЕЦЬ ТА ЙОГО ДОБА

5 листопада в рамках осіннього семестру Релігійного товариства «Свята Софія» США (ТСС-А) та осередку Наукового Товариства ім. Шевченка у Філадельфії відбулася презентація книги «Святослав Гординський про мистецтво», яку впорядкувала Христина Береговська, а також зустріч з відомим українським поетом і драматургом Олександром Ірванцем.

Обкладинка книги «Святослав Гординський про мистецтво»

Учасники презентації мали нагоду також послухати гостя з України – відомого поета Олександра Ірванця

Книга побачила світ у львівському видавництві «Апріорі» в співпраці з видавництвом «Артос». Американську ж презентацію її провів співспонсор публікації, президент Релігійного товариства українців-католиків «Свята Софія» в Римі о.Марко Ярослав Семененко.

У збірнику поміщено мистецтвознавчу спадщину Святослава Гординського, опубліковану протягом 1929-1993-х років у різних друкованих виданнях Парижа, Мюнхена, Рима, Нью-Йорка, Торонто, Львова та збережену в приватних архівах його родини. Протягом усього

життя С.Гординський намагався «не випадати» з формату всебічного та багатогранного митця. В книзі в хронологічній послідовності подано статті, огляди та рецензії, які свідчать про взаємозв'язок мистецько-практичних і теоретичних поглядів Гординського на українське та світове мистецтво, що вплинуло на формування художньо-стилістичних особливостей живописної творчості митця.

За словами доповідача, Святослав Гординський належав до творчих особистостей, які відіграли особливу

роль в українському мистецтві XX століття та творенні його взаємозв'язків із західною художньою культурою. Він розглядав мистецтво комплексно, як обов'язковий атрибут своєї доби. На цьому ґрунті збудував систему критичних методів: форми, кольору, змісту, середовища. Вже в США в другій половині XX століття митець намагався розв'язати стереотип мистецької вторинності української культури, прагнучи в своїх теоретичних працях доводити неповторність естетичної природи українського мистецтва. Зокрема, він розробив власні

підходи до вивчення проблем розвитку українського мистецтва в різних соціокультурних середовищах, мистецьких і культурологічних контекстах, передусім з урахуванням умов побутування й творчої діяльності українців в Україні, українців у Європі, українців в Америці.

Того ж вечора присутні мали також нагоду зустрітися й послухати відомого українського поета та перекладача Олександра Ірванця, який розповів про стан сучасної літератури та її місце в сучасній політичній палітрі. За словами О.Ірванця,

поезія реагує на війну найшвидше й зачитав три вірші про події в Україні: один авторства російськомовної українки Анастасії Дмитрук під назвою «Ніколи ми не будемо братами!», інший – авторства Анни Малігон про те, як собака зігріває пораненого вояка, третій – авторський «Мої чуття переріздвані», який увійшов до його збірки «Пісні війни».

Вечір завершився традиційно – неформальною розмовою за келихом вина й канапками.

Прес-служба Товариства «Свята Софія» у США
Філадельфія

МІС УКРАЇНЬСЬКА ДІАСПОРА-2015

22 листопада в Чикаго відбудеться завершальний акорд цьогорічного конкурсу «Міс українська діаспора».

Міс українська діаспора – найкрасивіший конкурс української Америки

Тим часом, у розпалі цілодобового інтернет-голосування за «Міс глядацьких симпатій», яке триватиме до кінця тижня й завершиться під час фіналу конкурсу в Christian Heritage Academy Theater, що неподалік Чикаго.

Кожен бажаючий має можливість віддати свій голос за найвродливішу українську дівчину діаспори, яка в результаті голосування матиме найбільше прихильників і стане «Міс глядацьких симпатій-2015».

Загалом за корону найвродливішої українки діаспори цього року змагаються 15 дівчат. Серед них: учасниця Майдану, аналітик з Волл-стріт, колишня студентка військового інституту... Цікаві по-

дробіці про кожну з учасниць можна дізнатися на сторінці голосування.

Зірковою гостею цьогорічного конкурсу в Чикаго буде «срібна» переможниця Євробачення Злата Огневич. А відома українська дизайнерка Оксана Полонець готує для всіх учасниць конкурсу вишиті костюми та вечірнє вбрання в етно-стилі.

Нагадаємо, титул переможниці 2014 року здобу-

ла Уляна Фенина, яка приїхала до США з Коломиї, що на Івано-Франківщині. Влітку «Міс українська діаспора» побувала з доброчинною місією в Україні, де відвідала три дитячі будинки та родини військовиків, передавши необхідні речі та подарунки.

Детальніше: www.missukrainiandiaspora.com

Прес-служба конкурсу
«Міс українська діаспора»
Чикаго

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ ДО МИРУ

Оголошено Всеукраїнський конкурс короткометражних фільмів «Україна: шлях до миру», організатори якого планують показати фільми-фіналісти у всіх регіонах України, а також влаштувати спеціальні події з демонстрацією короткометражок за участю молодих режисерів за кордоном.

Всеукраїнський конкурс короткометражних фільмів «Україна: шлях до миру» відбуватиметься з листопада 2015-го по квітень 2016 року. Загальний призовий фонд – 270 тисяч гривень. Найближчими днями в соціальній мережі Facebook буде створено сторінку конкурсу короткометражних фільмів «Україна: шлях до миру» з апіляційною формою для подачі заявки на участь. Взяти в ньому участь зможуть усі бажаючі віком від 16 до 30 років, які мають досвід у зйомці короткометражного кіно. У конкурсі можуть брати участь фільми, зняті в період з 1 січня 2014 року по сьогоднішній день. Фільм має тривати не менше 5-ти й не більше 30 хви-

лин, знятий в жанрах: ігровий, документальний або анімація.

Ініціюючи конкурс короткометражок з простою й зрозумілою темою, близькою всім українцям, його організатори закликають молодих режисерів висловитися на тему побудови мирного життя в Україні.

Дзеркало

Листопад

*Це пора репетицій – дерева виходять на сцену,
Кров старого актора стіка – листопад, листопад...
О, наївний глядачу, ти віриш – ця смерть достеменна,
Смерть завжди достеменна, – тебе навчає театр.
І на сад, що тепер помира і воскресне весною,
На зів'ялі оголені плечі старої гори,
І на рідне обличчя, що збліднуло перед тобою,
Накладає мистецтво широкий підкреслений грим.
Це пора репетицій, вже текстом великої драми
Перетруджено губи, ремарки горять із п'їтьми,
Хай не будуть проклятими ролі, що обрано нами,
Ми, як пізні дерева, готові уже до зими...*

Наталка Білоцерківець

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

— Чи не найбільшим винаходом Томаса Едісона, на які не видає патентів жодна країна світу, є «мозковий центр» — лабораторія-фабрика, яка стала прообразом інших науково-технічних центрів світу. «Фабрика винаходів» як називав її сам Едісон, — розповідає Гаррі Ромен, рейнджер Едісонівського музею-заповідника в Нью-Джерсі. — Колись тут працювало 10 тисяч робітників. Сьогодні у Вест-Оранжі мешкає сорок тисяч осіб. Тобто, четверта частина всіх мешканців нашого міста.

— А Нікола Тесла також тут працював? — чується «із залу».

У відповідь хтось голосно засміявся.

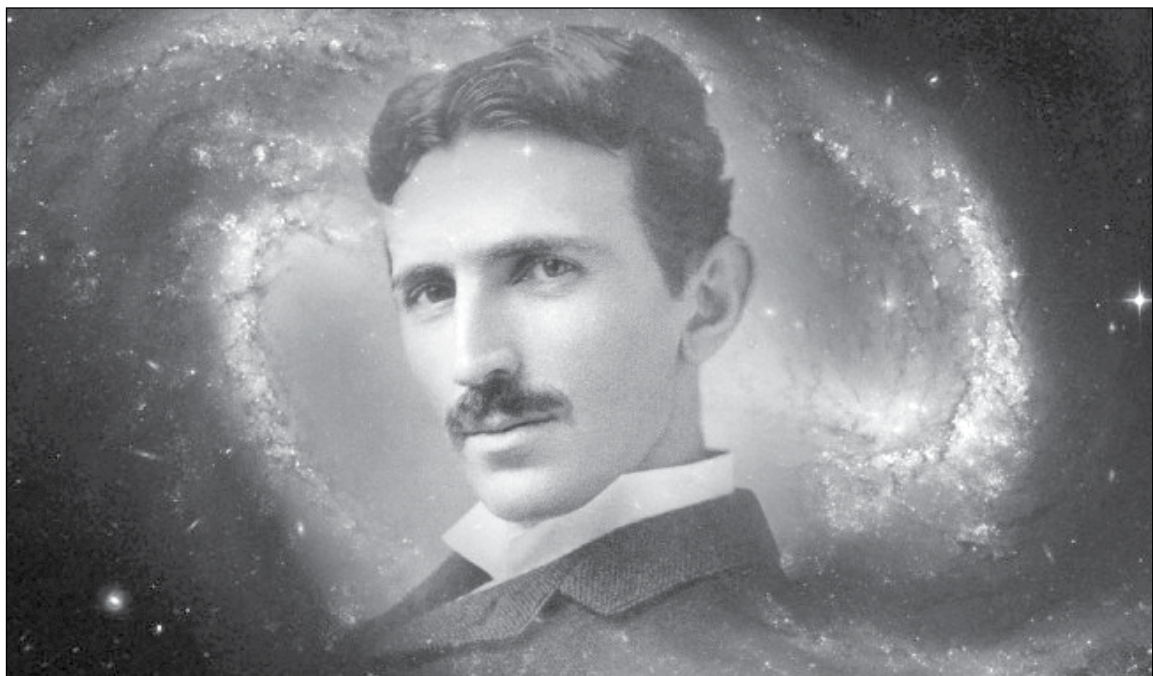
— Я знаю, чому ви смієтеся, — каже Гаррі Ромен. — Едісон і Тесла — це два винахідники-генії, але двох різних типів... Нікола Тесла працював у Едісона кілька місяців, але в його нью-йоркській лабораторії...

Рейнджер казав правду. Вони були різними, навіть протилежними. Уже на першому курсі Карлового університету в Празі, який Нікола Тесла так і не закінчив, в нього з'явилася ідея індукційного генератора змінного струму, але тамтешня професура вважала її маячню. Щоб довести, що це не так, Нікола перебрився до Парижу і через рік побудував діючу модель. А ще через два роки, в 1884-му, Нікола Тесла — «молодий Фауст», високий, стрункий, з пронизливим поглядом, вирушає підкорювати Америку й відразу їде до Томаса Алви Едісона.

До «короля винахідників», він з'явився з рекомендацією від свого паризького професора, в якій були такі слова: «Я знаю двох великих людей. Один із них ви, другий — цей молодий чоловік...» Томас Едісон «молодого генія» на роботу прийняв, вислухав й пообіцяв йому 50 тисяч доларів (фантастична сума, якої в Едісона на ту пору ще й не було), якщо в того вийде конструктивно поліпшити електричні машини постійного струму — дітище самого «короля винаходів». Нікола активно взявся за роботу і незабаром представив 24 різновиди таких машин, новий комутатор і регулятор, що значно поліпшували експлуатаційні характеристики. Схваливши всі вдосконалення, у відповідь на запитання про винагороду Едісон розсміявся, зауваживши, що Нікола — емігрант і погано розуміє американський гумор.

Тесла відразу ж залишив компанію Едісона й щоб якось вижити в Нью-Йорку, найнявся звичайним копальником каналів за 10 доларів на тиждень (Едісон платив йому 17). З осені 1886 року і до весни молодий винахідник змушений був перебиватися на підсобних роботах, спав, де доведеться і їв, що знайде...

Протистояння між Едісоном і Теслою увійшло в історію науки як «війна струмів» (War of Currents). Томас Едісон був винахідником-бізнесменом: працював лише над економічно вигідними проектами. Нікола Тесла — винахідником-філософом: дивився на кілька кроків уперед і присвячував себе фундаментальній науці, навіть якщо це не приносило прибутків відразу. Едісон міг поставити тисячі експериментів, перш ніж знайти інженерне рішення, Тесла ж за-

Нікола Тесла

СТЕЖКАМИ НІКОЛИ ТЕСЛИ

Наша довідка: Нікола ТЕСЛА — визначний американський винахідник сербського походження, автор більш як тисячі винаходів та понад 800 патентів. Народився 10 липня 1856 року в родині православного священика на території Хорватії, яка належала в ту пору до Австро-Угорської імперії. Помер 7 січня 1943 року в Нью-Йорку.

Навчався в Політехнічному інституті в Граці (Австрія) та Карловому університеті в Празі (Чехія). З 1884-го року жив і працював у Нью-Йорку (США). Найбільш відомий своїми винаходами в галузі електрики, електротехніки та магнетизму. Зокрема, Теслі належать винаходи поліфазової системи та електродвигуна зі змінним струмом. Тесла вперше розробив принципи дистанційного керування, основи лікування струмами високої частоти, двигун на сонячній енергії й багато чого іншого. Він був ключовою фігурою при побудові першої гідроелектростанції на Ніагарському водоспаді. Наукові розбіжності між Томасом Едісоном і Ніколою Теслою увійшли в історію під назвою «війна струмів».

Іменем Тесли названо одиницю виміру щільності магнітного потоку (магнітної індукції), а також компанію, яка випускає суперавтомобілі, облаштовані електричним двигуном — Tesla Motors. У світі існує єдиний музей Ніколи Тесли — в Белграді (Сербія), де зберігаються особисті речі видатного винахідника, різноманітні історичні документи та моделі його винаходів. У США з 1996 року ведуться роботи над тим, щоб на місці колишньої лабораторії винахідника на Лонг-Айленді створити науково-виставковий центр імені Ніколи Тесли.

Нічний Нью-Йорк. Нікола Тесла виграв «війну струмів» лише через століття — наприкінці листопада 2007 року з остаточним переходом споживачів Нью-Йорка з постійного струму на змінний

вжди ретельно обдумував свої дії й багато філософствував. Тесла вірив у ефективність, силу й практичне значення змінного струму, тоді як Едісон був прихильником постійного. Едісон дотримувався загальноприйнятої теорії «руху заряджених частинок». У теорії електрики Тесли корінним було поняття ефіру — невидимої субстанції, яка заповнює весь простір і передає коливання зі швидкістю, яка перевищує швидкість світла.

Поширення змінного струму заважала відсутність двигунів і лічильників. У 1882 році Тесла робить винахід багатфазного електродвигуна. У 1888-му він відкрив явище обертального магнітного поля, а в 1889-му з'являється перший лічильник електроенергії змінного струму. У липні 1888 року відомий американський промисловець Джордж Вестінгауз викупив у Тесли понад 40 патентів, заплативши в середньому по

25 тисяч доларів за кожний. Вестінгауз також запросив винахідника в ролі консультанта на завод у Пітсбурзі, де розроблялися промислові зразки машин змінного струму. Робота не приносила задоволення, заважаючи появі нових ідей. Незважаючи на вмовляння Вестінгауза, через рік Тесла повернувся до своєї нью-йоркської лабораторії й зайнявся дослідженнями магнітних полів і високих частот.

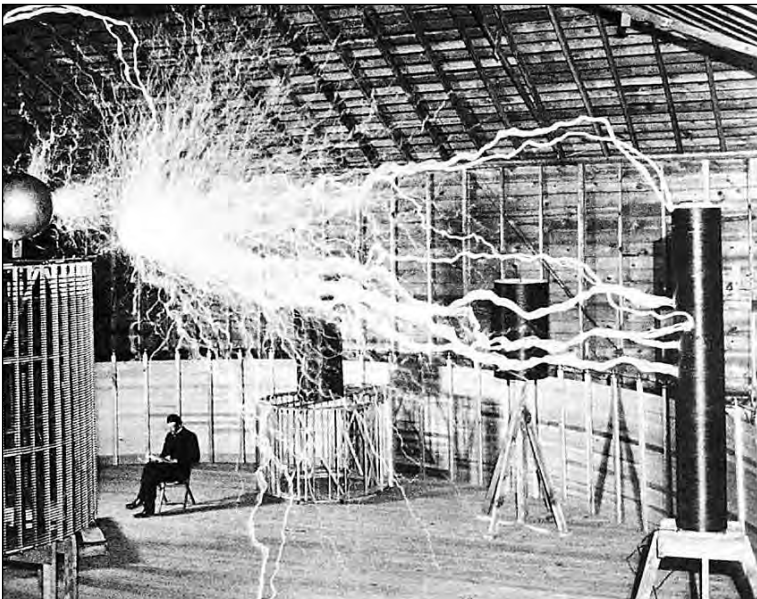
Ці роки були найпліднішими в його яскравому, як спалах метеорита, житті...

Передчуваючи свою поразку, Едісон подав проти Тесли позов до суду за буцімто порушення більше десятка патентів, але рішення були не на його користь. Тоді він узявся за «чорний піар», публічно демонструючи через пресу показові вбивства тварин змінним струмом (наприклад, убивство змінним струмом слонихи, що затоптала трьох осіб). Нарешті, в 1887 році фінансований Едісоном інженер Гарольд Браун запропонував страчувати злочинців, убиваючи їх струмом, зрозуміло, що «небезпечним» змінним, а не «безпечним» постійним. Вестінгауз відмовився постачати генератори змінного струму для цієї мети, натомість найняв адвокатів злочинцю Кемлеру, який убив сокирою свою співмешканку й засудженому до страти на електричному стільці. Незважаючи на старання захисників, в 1890 році перша страта на електричному стільці таки відбулася. Едісон ніби-то підкупив газетяра, який наступного дня надрукував статтю «Вестінгауз стратив Кемлера». Страта виглядала настільки жакливо, що Джордж Вестінгауз відповів на це однозначно: «Сокирою б у них вийшло краще...»

У 1917 році Американський інститут електроінженерів нагородив Ніколу Теслу... медаллю Едісона. Тесла сприйняв це як знущання й відмовився від неї. «Інститут хоче нагородити мене своєю почесною медаллю, щоб я причепив її на лацкан піджака й годину дефілював перед присутніми... Ця жалюгідна пантоміма послужить не моїй славі, а славі Едісона, який незаслужено ділить лаври з кожним нагородже-

Tesla – сучасний суперавтомобіль з електричним двигуном

«Володар блискавок» у своїй лабораторії в Колорадо-Спрінг. Фото з газети «Нью-Йорк таймс»

Пам'ятник Ніколі Теслі біля Ніагарського водоспаду

Нью-Йоркський куток Тесли

ним...» Кажуть, що після тривалих благань Нікола Тесла медаль все-таки прийняв. Хоча двоє винахідників не змогли помиритися до кінця своїх днів, позаяк розходилися не тільки в своїх наукових розробках, а й у погляді на людські цінності та чесноти.

А «війна струмів» між конкуруючими фірмами «Edison Electric Light» та «Westinghouse Electric Corporation» тривала понад сто років і закінчилася триумфальною перемогою Тесли лише наприкінці листопада 2007 року з остаточним переходом споживачів Нью-Йорка з постійного струму на змінний.

... Збираючись до Національного музею-заповідника Томаса Едісона в Нью-Джерзі, наш син, захисник усіх принижених і гнаних, погодився їхати «до Едісона» лише за умови, що ми «побуваємо також у музеї Тесли», заради якого він, гуманітарій за натурою, у випускному класі середньої школи взявся вивчати фізику, хоч це було зовсім не обов'язково. Але, з'ясувалося, що це не так вже й легко – тому що в Америці, де Нікола Тесла зробив усі свої найвидатніші винаходи, якими людство користується досьогодні, жодного музею його пам'яті й заслуг немає – є лише на історичній Батьківщині великого винахідника, в Белграді. Тоді ми спробували пройтися бодай американськими слідами генія.

У невеличкому нью-джерзійському містечку Ровей, на залізничній станції, влітку минулого року з'явився бюст Ніколи Тесли. «Чому б то раптом? – цікавилися місцеві мешканці, проходячи щоранку в поспіху повз малознайомого бронзового чоловіка. – І взагалі, хто він такий і що його пов'язує з нашим містом?» Американський серб «заблукав» у нью-джерзійському Ровей не випадково. Колись, навесні 1887 року, в містечку, яке було тоді селом, на вулиці Ірвінг він відкрив свою першу лабораторію. Прочувши про «європейського генія не від світу цього» й дізнавшись про його бідкування, група електротехніків запропонувала Ніколі Теслі організувати власну компанію й надала для старту невелику фінансову підтримку. Відтак, «Tesla Electric Light & Manufacturing» почала займатися облаштуванням вуличного освітлення новими дуговими лампами. Бізнесмени, які вклали «в ідею» гроші, хотіли прибутків – багато й відразу. Для самого ж винахідника компанія була лише засобом до досягнення заповітної мети, він втратив інтерес до патентів, радіючи кожному найменшому практичному підтвердженню своїх теорій.

Нижній Мангетен. Східна Гаустон-стріт, 46. Тут містилася ще одна лабораторія Ніколи Тесли, який за життя зробив близько тисячі різноманітних відкриттів та винаходів і отримав майже 800 патентів. Він був генієм, що випереджав час, але світ його не оцінив. «Потрібно ще років 50-60, щоб мої ідеї зрозуміли», – казав він.

Батько-священик хотів, щоб син Нікола йшов християнською дорогою самопожертви й всіляко відволікав його від електротехнічних захоплень. Він так наполягав на тому, що син занедужав невідомою на той час хворобою і зліг на дев'ять місяців. Лікарі готували батьків до найгіршого, батьки молилися й, щоб підбадьорити сина, дозволили йому вступати до інституту. І маленький Нікола почав одужувати, сам відстоявши право на свою долю. Але після перенесеної хвороби в нього почали з'являтися видива, які супроводжувалися спалахами світла. Пізніше він признавався, що завдяки цим «видивам» може «конструювати» будь-який прилад у своїй голові й там же перевірити його можливість. Ця ж риса стала причиною того, що багато своїх «креслень» великий геній зберігав у голові й вони пропали назавжди. У 1893 році Нікола Тесла влаштував цілу виставу на світовій виставці в Чикаго. Стоячи на подіумі в центрі залу, він пропускав через себе електрику з напругою в два мільйони вольт. «Від цього божівільного серба не повинно було б залишитися навіть пилу», – казав Едісон й багато інших, але Тесла спокійно усміхався, а в його руці горіла лампочка Едісона, яка отримувала енергію нібито нізвідки. Це тепер ми знаємо, що вбиває не напруга, а сила струму і що струм високої частоти проходить тільки поверхневим покривом. Тоді ж цей фокус здавався дивом, а самого винахідника пізніше за цей та інші подібні «фокуси» прозвали «володарем блискавок».

У 1898 році на науково-технічній виставці в Медісон Сквер-Гардені в Нью-Йорку відбулася презентація «корабля Тесли», який рухався за наказами вченого. Цей «корабель» – прабатько сучасних «забавок» з дистанційним управлінням.

... Зустріли ми Ніколу Теслу й біля Ніагарського водоспаду – його бронзова фігура стоїть обличчям до бурхливого нестримного потоку й замислено вдивляється в її вічний плін. У 1891 році трифазна система змінного струму, представлена на виставці у Франкфурті-на-Майні, зробила справжній фурор й це допомогло компанії Вестінгауза виграти тендер на будівництво найбільшої на ту пору електростанції на Ніагарському водоспаді, яку він збудував не порушивши унікальної екології Ніагари. Варто сказати, що з 13 патентів, застосованих при спорудженні ГЕС, 9 належать Ніколі Теслі.

Свій помітний слід учений залишив і в Колорадо-Спрінгс (штат Колорадо), де створив лабораторію для вивчення електричного потенціалу Землі. Відповідні спостереження підштовхнули дослідника до думки про можливість бездротового передавання електроенергії на значні відстані й у 1900 році за підтримки банкіра Джона Моргана він взявся за будівництво Всесвітньої станції бездротової

передачі електроенергії. Проект отримав назву Ворденкліф (Wardenclyffe), у рамках якого протягом 1900-1905-х років Тесла пробував створити Всесвітню станцію бездротової передачі енергії на Лонг-Айленді, за 60 кілометрів від Нью-Йорка. Випробувальний пуск небажаної споруди (1905 рік) мав вражаючий ефект. «Тесла запалив небо над океаном на тисячі миль», – писали газети.

Виготовлення необхідного обладнання затягнулося, оскільки Джон Морган, що фінансував проект, розірвав контракт після того, як дізнався, що замість практичних цілей з розвитку електричного освітлення, Тесла планує займатися отриманням величезної кількості енергії методом імпульсу з метою забезпечення всього населення планети доступною електрикою. Дослідник змушений був припинити будівництво, закрити лабораторію й розпустити співробітників. Вежа простояла до 1917 року, аж доки федеральна влада не запідозрила, що німецькі шпигуни використовують її у своїх цілях і недобудований проект Тесли висадили в повітря. Сьогодні всеамериканське наукове товариство імені Ніколи Тесли, створене переважно із земляків вченого, працює над тим, щоб лабораторію відновити. Працює довго, з 1998 року, але в 2008-му штат Нью-Йорк нарешті офіційно дозволив побудувати на Лонг-Айлендському узбережжі Tesla Science Center at Wardenclyffe (TSC), де розміститься науковий центр і музей.

У Нью-Йорку, в Мангетені, на розі Шостої Авеню й 40-ї вулиці, невинуватий романтик Нікола Тесла мав свій «куток». З 1994 року це – Nikola Tesla Corner, поряд з Bryant Park. Це місце – славне й сповнене гіркоти водночас. Останні десять років життя так і невизнаний за життя геній приходив сюди майже щодня, сідав на одну й ту ж лавочку й годував голубів. Голуби були найбільшими його друзями й співбесідниками. Особливо любив білосніжних. Теслу все життя супроводжували легенди й легендарні історії. Одна з них розказує про те, що серед усіх білих голубів диавк найбільше любив одну голубку, яку впізнавав серед тисяч інших, яку він годував з долоні. «Бачу блиск у її очах і люблю її так, як любить чоловік жінку, – занотував він у своїх щоденниках. – Як довго вона прилітатиме до мене, так довго в мене буде сенс життя...» Одного разу голубка не прилетіла...

Зрештою, Восьма авеню, 481. Свої останні роки Нікола Тесла, який в Америці ніколи не мав ані сім'ї (казав, що тісні взаємини з жінками заважатимуть його роботі), ані власного помешкання, а жив у лабораторіях, провів у готелі New Yorker, де й помер 7 січня 1943 року в кімнаті номер 3327. Помер уві сні. Так як жив – тихо, самотньо, без жодного цента в кишенях...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**Завантажте наш мобільний додаток
для зручності контролю за рахунками!**

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-220-4090

1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977

Tel: 845-356-0087

Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902

Tel: 203-969-0498

Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511

Tel: 203-785-8805

Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

**ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!**

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік - 80 доларів
На півроку - 40 доларів
На три місяці - 25 доларів

Виріжте цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)
"Нову газету" на _____
(вказати термін)
і надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)
Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

**HOSHOVSKY LAW FIRM, 347 FIFTH AVENUE,
SUITE 1009, NEW YORK, NY 10016**

**(212) 532-8600 (212) 532-8601
FAX: (212) 208-4509**

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравши у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шостої років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003

Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

"Нова газета" –
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку.
Видавець і головний редактор –
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США –
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні – Василь Туглук
Дизайн – Ukrainian Media Group, Inc.

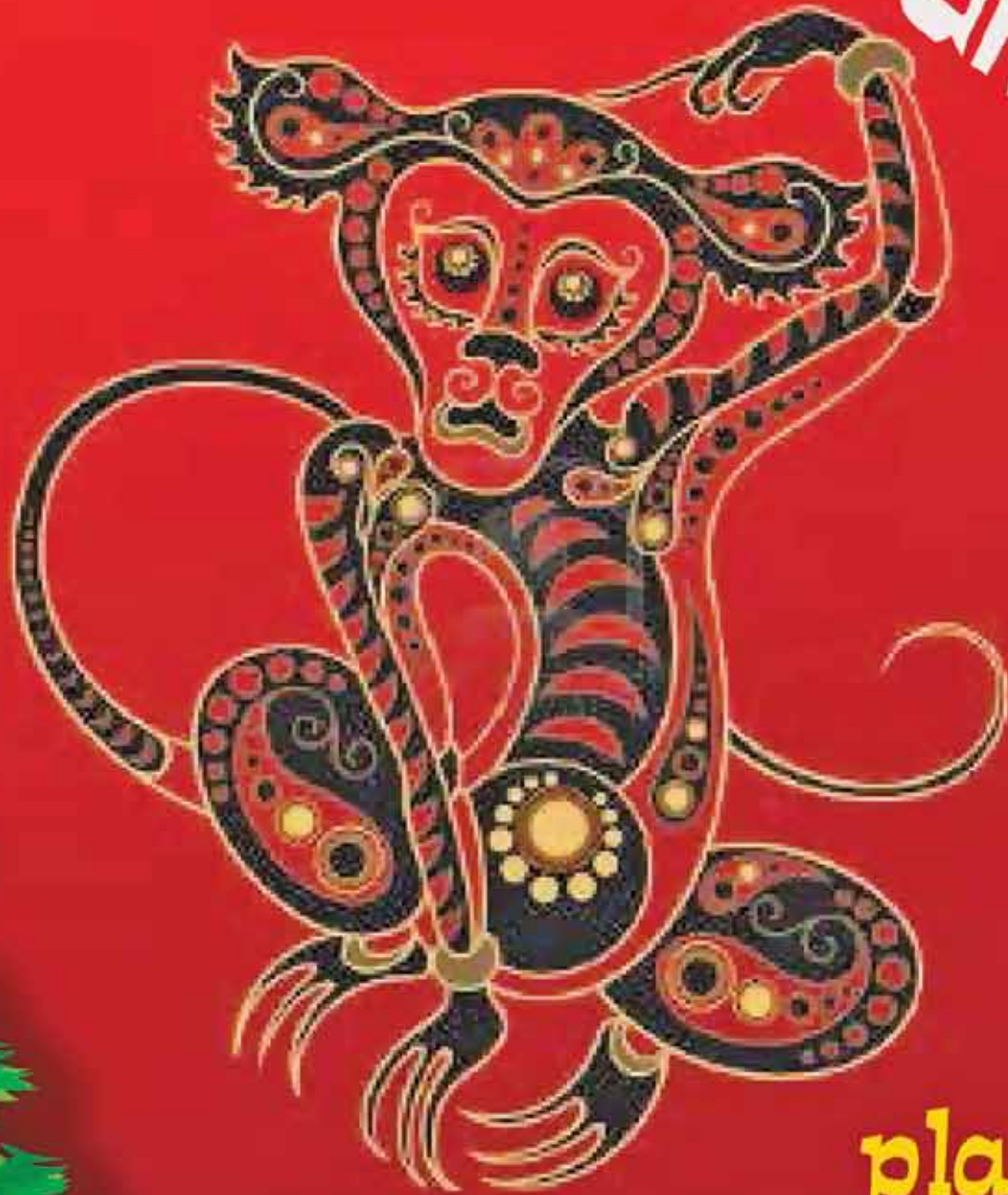
РЕКЛАМА І ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" – the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief –
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA –
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine –
Vasyl Tuhluk
Design – Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads.
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

2016 - YEAR
OF MONKEY

MONKEY NEW YEAR PARTY

playing

“Vox Ethnika” and DJ

on December 31, 2015

from 9 P.M. till 4 A.M.

SUM - Yonkers, NY

tickets - \$120

Внесок повинен бути заплачений
до 21-го грудня
Інформація по телефону 914-476-6781

Пляшка горілки і вина на столі
Опівночі-тост з шампанським
Холодні та гарячі закуски, вечеря, десерт

Top four reasons to sign on to Bill Pay with Self Reliance New York*

- 1. E-statements**
- 2. No check to write**
- 3. No envelopes to lick**
- 4. No stamps to stick**

Just a click!

www.selfrelianceeny.org

SELF RELIANCE NEW YORK

Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States government.

NCUA

the National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency.

* Member must maintain a share draft (checking) account at Self Reliance (NY) FCU.

